

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Bakošovej a členiek senátu JUDr. Army Peťovskej a JUDr. Veroniky Poláčkovej, v právnej veci žalobcu: **OMV Slovensko**, s.r.o., Moskovská 13, Bratislava, ICO: 00604 381, zast. advokátom: JUDr. Vladimír Kán, Námestie Martina Benku 9, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa **7. decembra** 2005, č.: P/0013/03/2005, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Včas podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 31.1.2006 sa žalobca domáhal postupom podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 7.12.2005, Č.: P/0013/03/2005, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj č. P/0013/03/2005 zo dňa 29.3.2005, ktorými bola žalobcovi podľa § 234 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta v sume 150.000,- Sk pre porušenie ust. § 3 ods. 1 písm. b/ cit. zákona, považujúc toto rozhodnutie za nezákonné. Navrhol obidve napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca nezákonnosť napadnutého rozhodnutia vidí v tom, že toto bolo vydané orgánom, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený, čo je dôvodom pre jeho zrušenie podľa ust. § 250j ods. 3 Osp..

Ďalej žalobca namietol, že rozhodnutie bolo vydané po nedostatočne zistenom skutkovom stave, z ktorého vyplýva nejasnosť a nezrozumiteľnosť odôvodnenia, keď v danom prípade navyše bola použitá neplatná slovenská technická norma, čo sám žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia pripúšťa. Druhostupňovým rozhodnutím vôbec nebola zohľadnená námietka žalobcu uplatnená v odvolaní a to, že k vykonaniu analýzy v akreditovanom pracovisku — Laboratóriu BEL/NOVAMANN INTERNATIONAL s.r.o., sa pristúpilo až po uplynutí 38 dní od dátumu odberu (26.9.2003 — 13.11.2003), čo mohlo mať za následok zmenu kvality a čo pri súčasnej aplikácii nesprávnej technickej normy vzbudzuje dôvodné pochybnosti o náležitej kvalifikovanosti predmetného laboratória. Žalobca tiež vzniesol námietku voči výške uloženej pokuty, keď má za to, že žalovaný sa dostatočne neriadil zásadami pre ukládanie výšky pokút tak ako sú tieto upravené v ust. § 24 ods. 6 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Nezohľadnil predovšetkým dĺžku trvania „údajného“ protiprávneho konania a absenciu akéhokoľvek škodlivého následku na zdraví alebo majetku spotrebiteľov, bezpochyby aj v dôsledku opatrení vykonaných žalobcom (t.j. minimálna škodlivosť následku protiprávneho konania). Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 9.8.2006 navrhol žalobu ako bezdôvodnú zamietnuť nepriznávajúc právnu relevanciu a dôvodnosť žiadnej z námietok žalobcu uplatnených v žalobe. Má za to, že rozhodnutie bolo vydané po náležite a dostatočne zistenom skutkovom stave, rozhodnutia vydali na to príslušné orgány s poukazom na to, že Slovenská obchodná inšpekcia sa člení na

Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave a jemu podriadené inšpektoráty, pričom inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. K námietke, že pri vyhotovovaní predmetného protokolu o skúškach sa postupovalo podľa neplatnej technickej normy STN EN 22719, žalovaný vychádzal z vyjadrenia laboratória, že vzhľadom na dobu vykonaného odberu je možno s vysokou istotou tvrdiť, že predmetná vzorka bola vyrobená pred 1.9.2003 a preto na tieto vzorky sa vzťahujú normy platné v danom čase výroby výrobku, teda tu norma bola použitá správne. Žalobca neuznal ani námietku neprimeranosti uloženej pokuty vzhľadom na povahu skutkových zistení a možné následky pre spotrebiteľa, ktorému bola odpredaná nafta s vlastnosťami horľaviny II. triedy nebezpečnosti namiesto nafty s vlastnosťami III. triedy nebezpečnosti. Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách ust. § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie (§ 246 ods. 1 Osp.) preskúmal napadnuté rozhodnutia a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Úlohou súdu v predmetnej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného a jemu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie ust. § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Súd rozhodol vo veci v zmysle ust. § 250f ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania rozsudkom, ktorý bol verejne vyhlásený dňa 31.5.2007, nakoľko sa takýto postup u oboch účastníkov predpokladal, keď títo sa k výzve súdu na vyjadrenie sa k prejednávanej veci bez nariadenia pojednávania nevyjadrili (§ 250f ods. 2 O.s.p.). Ako z predloženého administratívneho spisu súd zistil, dňa 26.9.2003 inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonali kontrolu na čerpacej stanici OMV Slovensko s.r.o., Púchov, Vsetínska ul. a pre účely posúdenia kvality pohonných hmôt odobrali na laboratórny rozbor 4 vzorky pohonných hmôt. Z vykonaných skúšok Skúšobného laboratória palív a mazív, č. S106, BEL/NOVAMANN international s.r.o. Bratislava, Továrenská 14 (protokol skúšok Č. 339/2003 zo dňa 24.11.2003) vyplynulo, že analyzovaná vzorka motorovej nafty Č.03/21544/A/M}J, ev.č. 4298 nevyhovela STN EN 590 v kvalitatívnom parametri „bod vzplanutia“, pretože nameraná hodnota bola 43,5 °C, pričom norma stanovuje nad 55°, čím bolo u žalobcu preukázané porušenie ust. § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, za ktoré žalobca nesie plnú zodpovednosť. Na základe týchto zistení bolo začaté správne konanie, o čom bol žalobca upovedomený dňa 3.3.2005.

Žalobca vo vyjadrení k upovedomeniu o začatí správneho konania navrhol správne konanie zastaviť, keď uviedol, že prvým krokom správneho orgánu bolo odobratie vzoriek dňa 24.9.2003, ktoré ale nesmerovalo voči žalobcovi, ale voči Máriovi Markovičovi, IČO: 33800189, ako účastníkovi konania č. P/0068/03/2004, žalobcovi nebolo umožnené vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, nebol vyzvaný na odobratie kontrolných vzoriek motorovej nafty, čím mu bolo v zmysle ust. § 14 ods. 1 správneho poriadku upreté právo vykonať nezávislú porovnávaciu skúšku. Pre prípad, že by nedošlo k zastaveniu správneho konania, navrhol doplniť dokazovanie o výpoveď Ing. Jozefa Mikulca, riaditeľa SLOVNAFT VÚRUP a.s., predložiť stanovisko doc. Ing. Jána Lábaja PhD, Strojnícka fakulta ŽU, vykonať skúšku v parametri bod vzplanutia na vzorke motorovej nafty po dobu 40 dní, pretože analýza

odobratej vzorky bola vykonaná po uplynutí takmer 40 dní od odberu a kvalitu vzorky mohol ovplyvniť spôsob skladovania. Inšpektorát SOI ako prvostupňový správny orgán považujúci námietky žalobcu za účelové a doposiaľ vykonané dokazovanie za dostatočné dospel k záveru o porušení ust. § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa žalobcom dňa 29.3.2005 vydal rozhodnutie č.: P/0013/03/2005 ktorým uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 150.000,- Sk ako primeranú zistenému skutkovému stavu protiprávneho konania žalobcu.

Na odvolanie žalobcu zo dňa 12.4.2005, (obsahujúce zhodné námietky ako vo vyjadrení k upovedomeniu o začatí správneho konania a zdôrazňujúce najmä porušenie ustanovenia § 3 ods. 2,3,4 a § 34 správneho poriadku a navrhujúce napadnuté rozhodnutie ako nezákonné zrušiť a konanie zastaviť) dňa 7.12.2005 rozhodol žalovaný tak, že odvolanie žalobcu zamietol a ako zákonné a vecne správne potvrdil prvostupňové rozhodnutie inšpektorátu. V danom prípade súd po preskúmaní napadnutých rozhodnutí dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Predovšetkým neobstojí námietka žalobcu o nekompetenčnosti správneho orgánu, ktorý vo veci vydal prvostupňové rozhodnutie. Tak ako uviedol sám žalovaný, vychádzajúc z vnútornej štruktúry Slovenskej obchodnej inšpekcie, inšpektorát SOI je prvostupňovým správnym orgánom oprávneným vo veci konať a rozhodovať. inšpektorát je podriadený Ústrednému inšpektorátu SOI (žalovaný druhostupňový správny orgán). Ak potom v danej veci dňa 29.3.2005 vydal prvostupňové rozhodnutie Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj, bol jeho rozhodovací postup plne legitímny.

Súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu, že správny orgán nemal pre vydanie prvostupňového rozhodnutia dostatočne zistený skutkový stav veci. Pokiaľ žalobca namieta, že dlhodobým, takmer 40 dňovým uložením vzoriek a až následným vykonaním kontrolných skúšok mohlo s veľkou pravdepodobnosťou dôjsť k zhoršeniu kvality odobratej vzorky motorovej nafty, z protokolu o skúškach č. 339/2003 ako aj z analyznej listu zo dňa 24.11.2003 je zrejmé, že k vykonaniu analýzy v akreditovanom pracovisku — Laboratóriu BEL/NOVOMANN INTERNATIONAL s.r.o. došlo predpísaným spôsobom a za dodržanie určených skladovacích podmienok, keď ničím nebol preukázaný opak tohto tvrdenia. Spôsob skladovania vzoriek ako aj ich ochrana pred poškodením boli zabezpečené spôsobom vylučujúcim negatívne pôsobenie poveternostných vplyvov a prístup vonkajších znečisťujúcich kontaminantov, ktoré by eventuálne mohli znehodnotenie vzoriek privodiť. Súd sa stotožnil i so stanoviskom žalovaného k aplikácii normy s evid. č., resp. triediacim znakom 656064, označenej ako STN EN 227 19. ktorá v čase odobratia vzoriek a vykonania analýzy bola už neplatná (do 31.8.2003), ktorú od 1.9.2003 nahradila norma STN EN ISO 2719- anglická verzia, nemecká verzia a francúzska verzia, keď dňa 1.5.2004 bola publikovaná STN EN ISO 2719-slovenská verzia (Vestník Slovenského ústavu technickej normalizácie č. 4/2004, bod 61, strana 8), ktorá nahradila anglickú verziu, pričom európske normy zavedené do sústavy STN v jej oficiálnej verzii sú rovnocenné slovenskej verzii, a to predovšetkým so záverom, ktorý vyplýva i z listu skúšobného laboratória, že vzhľadom na dobu vykonaného odberu možno predpokladať, že predmetná vzorka bola vyrobená pred 1.9.2003. Preto sa na ňu vzťahuje norma platná v čase výroby, t.j. norma vo veci aplikovaná. Pokiaľ žalobca namieta nedostatočné odôvodnenie a nejasnosť napadnutých rozhodnutí, podľa názoru súdu, napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom a tieto obsahujú i zákonom predpísané náležitosti (§ 46 Správneho poriadku). Súd sa tiež plne stotožnil s argumentáciou a odôvodnením ako prvostupňového správneho orgánu tak i žalovaného v otázke výšky uloženej pokuty a vo vzťahu k protiprávnosti konania žalobcu a jeho následkov. Podľa § 245 ods. 2 O.s.p., pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia v otázke

výšky pokuty súd nezistil žiadne skutočnosti svedčiace o ukrátení práv žalobcu tým, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že postup žalovaného ako aj napadnuté rozhodnutia sú v súlade so zákonom a preto žalobu podľa ust. § 250j ods. 1 Osp. ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobcovi v konaní neúspešnému náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku v časti zrušujúcej odvolanie nie je pripustené. Proti tomuto rozsudku v časti náhrady trov konania je možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, **dňa 31. mája 2007**

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **BILLA** s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Safárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/0417/04/04 zo dňa 09.06.2005, rozhodol

takto:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Č.: P/0417/04/04 zo dňa 09.06.2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj Č.: P/0417/04/04 zo dňa 14.02.2005 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Osp. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie:

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0417/04/04 Zo dňa 09.06.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č.: P/0417/04/04 zo dňa 14.02.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil, odvolanie žalobcu zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č.634/1992Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Inšpektormi SOI bolo vykonanou kontrolou presne a spoľahlivo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly trvale prítomný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie. Predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. V prevádzkarni bola prítomná osoba zodpovedná za predaj pyrotechnických prostriedkov II. triedy p. Mányová, ktorá predložila potvrdenie Č. 426 o kvalifikácii predavača pyrotechnických predmetov zo dňa 21.10.2003, ktorá však nebola prítomná na mieste ponuky pyrotechnických predmetov II. triedy, ani pri účtovaní kontrolného nákupu, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov.

Podľa názoru žalovaného z uvedenej vyhlášky jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť iným spôsobom ako zabezpečením trvalej prítomnosti predavača, čo vylučuje nielen písomnú, ale aj inú formu, nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji. Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za samoobslužný predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia. Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov

riadnym a bezpečným spôsobom a to, čo je riadny a bezpečný spôsob, opätovne predpisuje osobitný predpis a je zákonom postihovaný za nedodržanie uvedených povinností, ťažko možno hovoriť” o tom, že konanie, ktoré bolo zistené kontrolou, nie je zákonom sankcionované. Žalovaný preto tvrdenia žalobcu, že spôsob informovania môže určiť predávajúci, odmietol. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že žalobca dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, riadne upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu a v každej filiálke žalobcu bola vždy prítomná osoba s kvalifikáciou pyrotechnika, resp. osoba, ktorá úspešne absolvovala príslušné školenie a ktorá podávala na požiadanie vysvetlenie. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach.

Zároveň žalobca požiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č.: P/0417/04/04 zo dňa 14.02.2005. Podľa žalobcu zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, avšak nestanovil formu upozornenia. Preto je možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, nakoľko splnil a dodržal ustanovenia zákona. Podľa žalobcu, ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť formu, tak by ju výslovne upravil - t.j. uviedol by, že upozornenie má byť v písomnej resp. v ústnej forme. Tým, že vo vyhláške takáto úprava absentuje, je zrejme, že spôsob, akú formu zvolí a akú formu považuje za účinnejšiu a vhodnejšiu, je výlučne na subjekte, ktorý tovar predáva.

Žalobca ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. (ďalej len vyhláška), z ktorého vyplýva, že v druhej časti vety bola stanovená povinnosť predavača na požiadanie podať vysvetlenie. Z výkladu tejto vety je podľa žalobcu možné skonštatovať, že k naplneniu ustanovenia tejto časti vety je nevyhnutné aktívne konanie osoby, ktorá svojim úmyselným a zjavným konaním vyvinie činnosť smerujúcu k získaniu širších informácií ohľadne narábania s predmetným tovarom. Vzhľadom k tomuto zneniu je možné predpokladať, že pri vzniku tejto situácie bude možná ústna forma. Podľa žalobcu k porušeniu predmetnej povinnosti zo strany žalobcu neprišlo, nakoľko na požiadanie bolo vždy zákazníkovi preškolenými predavačom poskytnuté vysvetlenie. Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorú vidí aj v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania.

Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené /samoobslužný predaj pyrotechniky/ a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ustanovenie § 46 zákona č. 71/1967 Zb. podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek zákona, je nutné ho považovať za vadný akt. Žalobca tiež uviedol, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. V čase kontroly až do zaplatenia nákupu nebol k dispozícii predavač, ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane

spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača, nakoľko predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s uvedenými výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavať návod na použitie, resp. mu nemôže byť podané potrebné vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nebolo na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona. Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávanú vec. V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenie správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie. Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk. Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieni zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o

štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby")

a/ zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1,

b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,

c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,

d/ zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,

e/ informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,

f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,

g/ ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. I zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb

a/ zakáže do vykonania nápravy:

1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,

3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník.

Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, musí byť rozhodnutie v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 17.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzke žalobcu na ulici SNP č. 43, Šaľa. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v Čase kontroly až

do zaplattenia nákupu nebol k dispozícii pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch predavač, ktorý by spotrebiteľ a pni predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie. Pyrotechnické predmety triedy II boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom. Podľa prvostupňového správneho orgánu v dôsledku tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. Prvostupňový správny orgán zistil porušenie povinnosti podávať informácie o pyrotechnických predmetoch v ponuke predaja tým, že v čase kontroly pni vystavených pyrotechnických predmetoch nebol trvale prítomný dozorujúci pracovník, ktorý by tieto informácie podával, resp. privolať preškoleného pracovníka.

Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam — protokol so záverom — záväzným pokynom oboznámiť spoločnosť žalobcu s výsledkom kontroly. Opakovaná kontrola bola v predmetnej prevádzkarni uskutočnená v dňoch 20.12.2004 a 23.12.2004, vyššie uvedené nedostatky už neboli zistené. Dňa 14.01.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 17.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. Prvostupňový správny orgán Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj vo svojom rozhodnutí zo dňa 14.02.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca porušil povinnosť predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č.634/1992Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná dôvodne. Z § 8 vyhlášky č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch podľa názoru súdu nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu. Vo vyhláške, v § 8 ods. 3, je stanovená povinnosť predavača pni predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Žalobca sa teda mohol oprávnene domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v tomto prípade splnil tým, že pri predaji pyrotechnických výrobkov umiestnil v regáli oddelenia pyrotechniky leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie. Zároveň tam bola aj písomná informácia o tom, že v prípade, ak by mal kupujúci záujem o bližšie informácie — vysvetlenie, bolo uvedené, kde zákazník vysvetlenie dostane. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb. Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhl. č. 536/1991 Zb., ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Vzhľadom na to, že z citovanej vyhlášky č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, je zřejmé, že povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôzny výklad.

Podľa článku 1 veta prvá Ústavy SR je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zabezpečuje realizáciu princípu právnej istoty tým, že ukladá štátnym orgánom povinnosť konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobilom, ktorý ustanoví zákon.

Článok 1. ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ukladá aj zákonodarcovi povinnosť chrániť princípy právneho štátu vrátane právnej istoty. Jedným z jej prvkov je aj zrozumiteľnosť právnych noriem a na nej založená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci (Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky PLUS 15/98).

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.02.2004 sp. zn. PL.ÚS 15/03 je základnou zásadou, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, zásada predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľné pre jej používateľov a adresátov. Zásadu predvídateľnosti zákona treba považovať za neoddeliteľnú súčasť princípu právnej istoty, ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu jeden zo základných princíпов právneho štátu (II. US 22/95, II. US 48/97, II. US 30/99).

Podľa ods. 3 článku 2 Ústavy Slovenskej republiky môže každý konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Podľa článku 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky povinnosti možno ukladať len na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovávaní základných práv a slobôd. Účelom vyhlášky Č. 536/1991 Zb. bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov. Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k právnomu názoru, že nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd konštatoval, že uložené záväzné pokyny priamo v inšpekčnom zázname zo dňa 17.12.2004 docielili nápravu nezákonného stavu, keď žalobca na ich základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou, čo bolo potvrdené aj pni ďalších dvoch kontrolách dňa 20.12.2004 a 23.12.2004. Súd je toho názoru, že ak by po uložení záväzných pokynov neprišlo k náprave u žalobcu, bolo by na mieste uložiť opatrenie podľa § 4 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a následne uložiť pokutu v správnom konaní. O nejasnosti výkladu pojmov obsiahnutých v predmetnej vyhláške svedčí aj skutočnosť, že podľa výsledkov kontroly predaja zábavnej pyrotechniky v období „Záveru“ roka 2005, ktorú predložil súdu žalovaný vyplýva, že nedostatky pri predaji pyrotechniky boli zistené v takmer 34% celkovo prekontrolovaných prevádzkových jednotiek. Aj táto skutočnosť svedčí o tom, že výklad vyhlášky o tom, či je predaj možný s trvalou prítomnosťou alebo bez trvalej prítomnosti predavača, bol pni začatí jej aplikácie nejasný, avšak po vykonaných kontrolách Slovenskej obchodnej inšpekcie bolo docielené, že predaj pyrotechniky v obchodných prevádzkach bol sprísnený a vykonáva sa za prítomnosti dozorujúcej osoby alebo predavača s potrebnou kvalifikáciou.

Podľa názoru súdu teda uložené záväzné pokyny na mieste splnili preventívny a výchovný charakter a vzhľadom k tomu, že v administratívnom spise sa nenachádza ďalší záznam, že by predmetná prevádzka porušovala aj naďalej ustanovenia vyhlášky č. 536/1991 Zb., súd posúdil uloženie pokuty vo výške 250.000,- Sk za neprimerané a použitie sankcie za nesprávne. Z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu zrušil ako nezákonné, nakoľko rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba bola síce podaná dôvodne, avšak vzhľadom na nejasnosti v právnej úprave a vzniknutým rozdielom pri výklade pojmov vo vyhláške obsiahnutých, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa

a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postupu súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
V Bratislave, dňa 22.03.2006

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v *senáte* zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jany Henčekovej, v právnej veci žalobcu: **BILLA, s.r.o.**, Bajkalská 19/A, Bratislava, *zastúpeného JUDr. Ľubomírom Sehweighoferom, advokátom, Šafárikovo nám. 2, Bratislava*, proti žalovanému: **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, Prievozská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 9. júna 2005, č. P/0417/04/04, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. marca 2006, č.k. 2 S 222/2005-3 1, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky *napadnutý* rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. marca 2006, č.k. 2 S 222/2005-31 **zmeňuje**, tak, že rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. P/0417/04/04 zo dňa 14. februára 2005 v spojení s rozhodnutím Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave zo dňa 9. júna 2005, č. P/0417/04/04 v časti výroku o výške sankcie **zmeňuje** tak, že žalobcovi **ukladá pokutu** podľa 24 ods. 1 zákona č. 634/ 1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov vo výške 50 000 Sk, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného.

Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajského súdu podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 9. júna 2005 a rozhodnutie Inšpektorátu SOI v Nitre pre Nitriansky kraj zo dňa 14. februára 2005 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd dospel k záveru, že z § 8 vyhl. č. 536/199 1 Zb. o pyrotechnických výrobkoch nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa názoru krajského súdu nepresnosť vo vyhláske zakotvených pojmov alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Súd posúdil za neprimerané uloženie pokuty v sume 250 000 Sk. Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania. Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol tak, že sa žaloba zamieta. Uviedol, že podmienky riadneho a bezpečného predaja pyrotechnických výrobkov upravuje vyhláška SBÚ č. 536/ 1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V zmysle § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky predávať pyrotechnické predmety triedy II. môžu len osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii. V zmysle § 8 ods. 3 citovanej vyhlášky je predavač pri predaji pyrotechnických predmetov II. a III. triedy a podtriedy T1 povinný upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Kontrolou bolo zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy boli predávané bez prítomnosti predavača, ktorý by spotrebiteľov upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Uviedol, že pokuta v sume 250 000 Sk, ktorá bola uložená žalobcovi bola uložená v súlade so zákonom. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu ako aj na nariadenom

pojednávani navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec a podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a podľa § 220 O.s.p. s použitím § 246c napadnutý rozsudok zmenu, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov " sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p. Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 O.s.p.). Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250j ods. 5 O.s.p. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len ústredný inšpektorát“) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát“), a to:

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj ,
- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- 1) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

Podľa 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pn ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 5 zákona Č. 634/ 1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk. Podľa 5 2 ods. 1 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch sa pyrotechnické výrobky delia na

a) pyrotechnické predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pn dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku.

b) Výbušné predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zlože a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa ods. 3 pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I., II. a III.

Podľa ods. 4 pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried TO a T1.

Podľa § 8 ods. 2 predávať pyrotechnické predmety II. a III. triedy a podtriedy Ti môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva SR.

Podľa ods. 3 predavač je povinný pn predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 pyrotechnické predmety triedy II. a podtriedy Ti smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov.

Zo spisov správnych orgánov odvolací súd zistil, že pn predaji pyrotechnických predmetov triedy II. nebol v čase kontroly trvale prítomný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. V prevádzkarni bola prítomna osoba zodpovedná za predaj pyrotechnických prostriedkov II. triedy p. Mányová, ktorá predložila potvrdenie č. 426 o kvalifikácii predavača pyrotechnických predmetov zo dňa 21.10.2003. Menovaná však nebola prítomná na mieste ponuky pyrotechnických predmetov II. triedy ani pn účtovaní kontrolného nákupu. Najvyšší súd Slovenskej republiky nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhl. Č. 536/ 1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch.

V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja, nakoľko na takúto formu predaja vyhláška nemyslela. Podľa názoru krajského súdu pn takejto forme predaja funkcia predavača v obchode neexistuje, pretože kupujúci si sám výrobok z ponuky vyberie, z regála zloží a vloží do nákupného vozíka a pn pokladnici zaplatí jeho kúpnu cenu. Inak vyjadrené, pn samoobslužnej forme predaja *nie* je možné jednoznačne definovať, kto je predavačom a teda kto a akým spôsobom by mal plniť povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 8 ods. 3 vyhlášky. Pn definovaní pojmu predavač, ako „ten kto predáva“ resp. »ten, ktorý predaj výrobkov realizuje v priamom styku s kupujúcim tzv. pultovým spôsobom“ vychádza z krátkého slovníka slovenského jazyka ako aj z logického a právneho výkladu. Na základe tejto úvahy napokon dospel k záveru, že ak žalobca túto nejasnosť právnej úpravy nešiel tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkov realizoval formou písomnej informácie s oznamom k týmto výrobkom, nie je možné takéto jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej z § 8 ods. 3 vyhlášky. Odvolací súd poukazuje na to, pn výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického

a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. ducha zákona”, t.j. z účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval. Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. V predmetnom prípade je definícia pojmu »predavač” pre potreby tejto vyhlášky obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných zamestnancov — fyzických osôb. Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť! kontrola zo strany zamestnancov — predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť! a upozorniť! spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia v prípade potreby majú obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 17.12.2004. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov” v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250 000 Sk, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. zväzil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 17.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa uskutočňoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že v prevádzke sa nachádzala zamestnankyňa, ktorá mala potvrdenie o odbornej spôsobilosti. Napokon v rámci kontrolného nákupu pokladnička upozornila na dodržiavanie návodu na použitie.

Ukladanie sankcii má význam tak represívny, ako aj preventívny.

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 50 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho aj preventívneho.

S ohľadom na hore uvedené odvolací súd uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. s poukazom na § 250i ods. 2 O.s.p.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie za protiprávne konanie žalobcu. Žalovaný v zmysle citovaných ustanovení nemá nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. apríla 2007

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Bakošovej a členov senátu JUDr. Ľubomíra Šramka a Mgr. Mariána Trenčana rozhodol v právnej veci žalobcu: **BILLA s.r.o.** so sídlom Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom So sídlom Šafárikovo nám. 2, Bratislava proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.P/0322/06/04 zo dňa 23.5.2005

takto:

Súd napadnuté rozhodnutie žalovaného Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave č.P/0322/06/04 zo dňa 23.5.2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj Č. P/0322/06/04 zo dňa 18.2.2005 **z r u š u j e** podľa ust. § 250j ods.2, písm. W Občianskeho súdneho poriadku a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie
Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj (prvostupňový správny orgán) svojím rozhodnutím č. P/0322/06/04 Zo dňa 18.2.2005 uložil žalobcovi za porušenie § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (zákon o ochrane spotrebiteľa) pokutu vo výške 250 000.- Sk za nedodržanie povinnosti podľa § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch (vyhláška o pyrotechnických predmetoch) ku ktorému porušeniu došlo 16.12.2004 v prevádzke — filiálke žalobcu 402, Trhové námestie, Rimavská Sobota. Po podanom odvolaní žalovaný správny orgán právoplatným rozhodnutím č.P/0322/06/04 zo dňa 23.5.2005 napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pokuta bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pn predaji pyrotechnických predmetov triedy II. neboli zabezpečené podmienky predaja týchto predmetov v súlade s vyhláškou o pyrotechnických predmetoch, keď tieto boli voľne vystavené a boli predávané bez trvalej prítomnosti predavača, pričom spotrebiteľ nebol upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Uviedol, že zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov a že následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa a to právo na bezpečné podmienky predaja. Dôvodil, že vzhľadom na zistené nedostatky pokuta uložená správnym orgánom bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva od nej nielen represívny ale aj preventívny účinok.

V zákonnej lehote podal žalobca žalobu o preskúmanie zákonnosti vyššie uvedeného rozhodnutia. Žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že k tvrdeným porušeniam z jeho strany nedošlo. Uviedol, že vyhláškou o pyrotechnických predmetoch stanovenú povinnosť predávať pyrotechnické výrobky len osobami ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii splnil, pretože vo filiálke sa vždy nachádza osoba, ktorá takéto predpísané školenie absolvovala. Pokiaľ ide o porušenie majúce spočívať v nedostatku trvalej

prítomnosti dozorujúcej osoby pri predaji pyrotechnických výrobkov, vyjadrenie banského úradu v tomto smere je možné považovať za odporúčanie, nie však povinnosť, ktorá by bola uložená právnym predpisom. Preto neprítomnosť predavača trvale dozorujúceho pri predaji týchto výrobkov nie je postihnutelnou okolnosťou. Tiež uviedol, že Banský úrad nie je subjektom oprávneným podávať záväzný výklad zákona, preto za nedodržanie jeho odporúčania nemožno žiaden subjekt sankcionovať. Rozhodnutím žalovaného sa žalobca cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Podľa názoru žalobcu, zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, nestanovil však formu akou treba upozornenie vykonať. Je preto možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, pretože ustanovenia zákona dodržal. Ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť konkrétnu formu upozornenia, tak by ju výslovne v zákone uviedol. Tým, že takáto úprava absentuje je zrejmé, že spôsob formy je na vôli subjektu predávajúceho tovar. Pokiaľ mal byť sankcionovaný za samoobslužný predaj pyrotechniky, takýto spôsob predaj a nie je záväzným právnym predpisom zakázaný a preto nemôže byť zaň postihnutý. Zdôraznil, že platné právne predpisy taktiež nevyžadujú trvalú prítomnosť preškoleného predavača. Dodržal teda stanovené povinnosti upozorniť spotrebiteľov na dodržanie návodu a na požiadanie vždy podal aj vysvetlenie. Podľa názoru žalobcu, žalovaný mu uložil pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláske nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ust. § 46 zák. č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade So zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek, je nutné ho považovať za vadný akt. Uviedol tiež, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva. Zároveň žiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k žalobe z 18.1.2006 navrhol túto zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými predpismi. Kontrolou bolo zistené, že v prevádzke žalobcu boli pyrotechnické predmety II. triedy predávané bez trvalej prítomnosti predavača, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Predaj týchto výrobkov bol tak realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa, resp. v rozpore s vyhláškou o pyrotechnických výrobkoch. V čase kontroly nebol prítomný žiaden predavač, ktorý by pri predaji spotrebiteľa upozornil na dodržanie návodu na používanie. Vyslovil názor, že pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke je potrebná trvalá prítomnosť predavača. Predajom týchto výrobkov v rozpore s ust. § 8 ods. 2, 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s takýmito výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavania návodu na použitie a spotrebiteľovi nebolo podané predpísané vysvetlenie. Dodal, že výšku postihu odôvodnil dostatočne, keďže z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Krajský súd v Bratislave (súd) ako súd vecne príslušný § 246 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení — ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného (ako aj konanie ktoré mu predchádzalo) v rozsahu dôvodov, uvedených v žalobe (§ 249 ods.2 O.s.p) a dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie je potrebné zrušiť.

Súd písomne poučil oboch účastníkov konania o možnosti vec rozhodnúť bez pojednávania v prípade, ak stým súhlasia a súčasne ich poučil, že v prípade, ak sa v lehote 15 dní od

doručenia výzvy v tejto veci nevyjadria, súd bude predpokladať, že nemajú námietok (§ 250f O.s.p.). Žalobca s takýmto postupom súdu vyslovil súhlas, žalovaný na túto nereagoval. Platí preto zákonná domnienka, že proti takémuto postupu súdu nemá námietok. Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd o. i. zistil, že 16.12.2004 o 12.10 hod. vykonali pracovníci prvostupňového správneho orgánu vo filiálke žalobcu 402— Trhové nám., Rimavská Sobota kontrolu, výsledkom ktorej bolo zistenie, že v čase vykonania kontrolného nákupu pyrotechnických predmetov II triedy samoobslužným spôsobom nebol pn ponuke týchto výrobkov nikto prítomný, kto by upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu na používanie a ktorý by na požiadanie podal aj vysvetlenie na ich používanie. Hlavný pokladník za k obsahu zistení vyjadril v tom zmysle, že na požiadanie by oboznámil kupujúceho o spôsobe použitia pyrotechnických predmetov, poukázal na nejasné znenie vyhlášky o pyrotechnických predmetoch ako aj na to, že informácia pre kupujúceho bola zabezpečená výveskami „Pokyny k predaju pyrotechnických predmetov”.

Podľa ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa ust. § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch, predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka (Bratislava 2003) predavačom je ten, kto predáva, obyčajne v obchode.

Podľa ust. § 250j ods. 2, písm. a/ O.s.p., súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu žaloby, vyjadrenia žalovaného k nej ako aj z pripojeného administratívneho spisu žalovaného je zrejmé, že tak žalobca ako aj žalovaný majú rôzne názory na výklad vyššie citovaného ustanovenia § 8 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Súd po zvážení argumentov oboch účastníkov konania a najmä po úvahách týkajúcich sa znenia cit. ust. § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch dospel k názoru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaj a pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja. Ako to vyplýva z Krátkeho slovníka slovenského jazyka ako aj z logického a právneho výkladu, pod pojmom predavač je potrebné rozumieť tohto, kto predáva. Teda osobu, ktorá informuje kupujúceho o cene tovaru, jeho vlastnostiach, spôsobe použitia a údržby výrobku atď. a ktorá súčasne uzatvára s kupujúcim (konkludentným spôsobom) kúpnu zmluvu, teda po zaplatení kúpnej ceny odovzdá kupujúcemu predmet kúpy. Ide teda o zamestnanca (spravidla) obchodu, ktorý predaj výrobkov realizuje v priamom styku s kupujúcim tzv. pultovým spôsobom. Z pohľadu takto vymedzeného pojmu „predavač” sú povinnosti pn predaji pyrotechnických výrobkov, vymedzené § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch jednoznačné a nespochybniteľné. V prejednávanom prípade však pyrotechnické výrobky boli predávané formou samoobslužného predaja, na ktorú formu predaja vyhláška o pyrotechnických výrobkoch nemyslela. Pri tejto forme predaja funkcia predavača v obchode neexistuje, pretože kupujúci si sám výrobok z ponuky vyberie, z regála zloží a vloží do nákupného koša (vozíka) a pri pokladnici zaplatí jeho kúpnu cenu, čím sa stáva vlastníkom kúpeného tovaru. Úlohou osoby, ktorá účtuje vybraný tovar kupujúcemu, teda pokladníka – pokladníčky je však výlučne tovar zaevidovať v pokladnici, prevziať kúpnu cenu a tovar odovzdať kupujúcemu. Z uvedeného vyplýva, že pn samoobslužnom spôsobe predaja nie je možné pod pojem „predavač” subsumovať funkciu zamestnanca, všeobecne označovanú ako „pokladník — pokladníčka”. Inak vyjadrené, pn samoobslužnej forme predaja nie je možné jednoznačne

definovať”, kto je predavačom, t.j. v aplikácii na prejednávajúcu vec nie je možné jednoznačne určiť”, kto a akým spôsobom by mal plniť povinnosti vyplývajúce z ust. § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Ak teda žalobca túto nejasnosť právnej úpravy nešiel tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkoch priložil formou vývesky k týmto výrobkom, nie je možné takéto jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej mu z ust. § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Pretože z dôvodu nejasnosti aplikácie § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch v podmienkach samoobslužného predaja nie je možné konanie žalobcu kvalifikovať ako nedodržanie jeho povinnosti, súd postupujúc podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p., zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie ktoré mu predchádzalo a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba síce bola dôvodná, avšak v dôsledku nejednoznačnosti právnej úpravy dochádzalo k rozdielnemu výkladu pojmov obsiahnutých vo vyhláške, posúdil tieto okolnosti osobitného zreteľa hodné a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave dňa 18. mája 2006

**ROZSUDOK
V MENE REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ivana Rumanu a členov JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, v právnej veci žalobcu Billa spol. s r.o., so sídlom Bajkalská ul. č. 19/A, Bratislava, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom, so sídlom Šafárikovo nám. č. 2, Bratislava, proti žalovanému Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, Prievozska č. 32 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0322/06/04 zo dňa 23.5.2005 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Č. 1 S 216/2005-32 zo dňa 18.5.2006 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 1S 216/2005-32 zo dňa 18.5.2006 **m e n í** tak, že napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. P/0322/06/04 zo dňa 23.5.2005 v spojení s rozhodnutím inšpektorátu SOI so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj č. P/0322/06/04 zo dňa 18.2.2005 v časti výroku o výške sankcie **zmeňuje** tak, že žalobcovi ukladá pokutu vo výške 100 000 Sk, ktorú je žalobca povinný zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného, vo zvyšku žalobu zamietá.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP zrušil rozhodnutie žalovaného č. P/0322/06/04 zo dňa 23.5.2005, ako aj rozhodnutie Inšpektorátu SOI So sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj Č. P/0322/06/04 zo dňa 18.2.2005, na základe ktorých bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250 000 Sk za porušenie ust. § 5 zák. č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon“) a nedodržanie povinnosti podľa § 8 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len „vyhláška“) a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že napadnuté rozhodnutia vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci správnymi orgánmi. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade nie je možné konanie žalobcu kvalifikovať ako nedodržanie jeho povinnosti, z dôvodu nejasnosti aplikácie § 8 ods. 3 vyhl. v podmienkach samoobslužného predaja. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca aj žalovaný. Žalobca namietal nesprávnosť výroku o trovách konania a žiadal, aby odvolací súd zmenu rozhodnutie krajského súdu v časti výroku o trovách konania tak, že ich náhradu v požadovanom rozsahu prizná žalobcovi, nakoľko tento mal vo veci plný úspech. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal, že krajský súd svoje rozhodnutie postavil na veľmi *zužujúcom* výklade ust. § 8 ods. 3 vyhlášky pokiaľ ide o definíciu predavača, podmienok predaja pyrotechnických výrobkov, či charakter prevádzky. Podľa jeho názoru predavačom v zmysle § 8 ods. 3 vyhlášky môže byť len konkrétna fyzická osoba, ktorá môže prípadne upozorniť kupujúceho na osobitné podmienky zaobchádzania s pyrotechnickým tovarom a dodržiavanie návodu na použitie a prítomnosť kvalifikovaného predavača je nevyhnutná všade a priamo tam, kde sa predávajú pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 podľa § 2 vyhlášky. V kontrolovanej prevádzke žalobca predával pyrotechnické výrobky II. triedy bez prítomnosti kvalifikovaného predavača, čo žalovaný kvalifikoval ako porušenie § 5 zákona a sankcionoval. Podľa jeho názoru pokiaľ krajský súd došiel k záveru, že § 8 vyhlášky je nejednoznačný, nie je možné

túto nejednoznačnosť vykladať tak, aby ju bolo možné zneužiť v neprospech bezpečnosti a ochrany spotrebiteľa. Takýto výklad by značne zúžil právomoci žalovaného ktoré tento má v rámci plnenia úloh spojených s ochranou práv a záujmov spotrebiteľa a teda širokej verejnosti. Preto žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že žalobu žalobcu proti vyššie uvedenému rozhodnutiu žalovaného zamietal. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu za dňa 1.10.2006 žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil nakoľko bol toho názoru, že žalovaný pn ukladaní sankcie konal nad rámec zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal vec podľa § 250ja ods. 3 OSP a podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok zmenu, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie. Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že pracovníci SOI so sídlom v Banskej Bystrici vykonali v prevádzkovej jednotke OD Billa s. r. o. filiálka 402 Trhové námestie v Rimavskej Sobote dňa 16.12.2004 kontrolu zameranú na kontrolu pyrotechnických výrobkov. Predmetom kontrolného nákupu boli pyrotechnické predmety II. triedy. Pracovníci žalovaného vykonali nákup samoobslužným spôsobom, pričom v oddelení pyrotechniky nebol prítomný žiaden pracovník predávajúceho s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie resp. upozorňoval kupujúcich na dodržanie návodu na použitie. V oddelení sa nachádzali iba písomné informácie o tom, že v priestoroch predajne sa nesmie vykonávať skúšobné zapalovanie pyrotechnických predmetov, že kupujúci je povinný dodržiavať návod na použitie, že na požiadanie pracovník kancelárie filiálky poskytne informácie o používaní a že kupujúcemu, ktorý na požiadanie pokladníčky nepreukáže svoj vek, nebude pyrotechnický predmet predaný. V rámci opatrení prijatých na základe kontroly pracovníci žalovaného dali zodpovednému pracovníkovi žalobcu — hlavnému pokladníkovi záväzný pokyn, aby tento zabezpečil trvalú prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou pn predaji pyrotechnických výrobkov, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie. Toto konanie posúdil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa – § 5 a uložil v správnom konaní žalobcovi pokutu vo výške 250 000 Sk podľa § 24 ods. 1 zákona za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom.

Pri určení výšky pokuty prihliadol na charakter protiprávneho konania, na rozsah jeho následkov, ktorými sú poškodenie práv spotrebiteľa pri nedodržaní povinnosti zabezpečiť pri predaji pyrotechnických výrobkov prítomnosť kvalifikovaného predavača, nakoľko absenciou dozorujúcej osoby a upozornenia na dodržiavanie odporúčaného spôsobu použitia a dodržiavania bezpečnostných upozornení uvedených na obale tovaru, či priloženom návode na použitie, by mohlo dôjsť najmä k ohrozeniu zdravia ale aj majetku spotrebiteľa nesprávnym použitím ním zakúpených výrobkov.

Zohľadnil tiež možnosť neoprávnenej manipulácie s pyrotechnickými výrobkami zo strany spotrebiteľa pri absencii prítomnosti zodpovednej osoby, ktorá vzhľadom na množstvo a sortiment predávaných výrobkov v predmetnej prevádzkarni môže vyvolať zvlášť nebezpečné následky. V danom prípade správny orgán mohol uložiť pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Uložená pokuta bola na dolnej hranici zákonnej sadzby a splňala sankčný aj preventívny účinok.

Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie.

Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o interpretáciu a aplikáciu ust. § 8 vyhl. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch.

V predmetnom prípade je definícia pojmu »predavač«, pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť Jen fyzická

osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia resp. splňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže splňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných pracovníkov — fyzických osôb. Samoobslužný predaj je preto vylúčený. Pokiaľ ide o ust. § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť jedine kontrola pracovníkmi — predavačmi, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto pracovník, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pn predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ust. § 9 ods. 3 vyhlášky.

Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pn voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pn kontrole dňa 16.12.2004.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky neumožňuje samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Pokiaľ ide o námietku nez dôvodnenia výšky uloženej sankcie krajský súd sa touto otázkou vo svojom rozhodnutí nezaoberal a preto odvolací súd v zmysle svojej ustálenej judikatúry zisťoval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzi a hradísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom (rozhodnutie **R Č. 52/2003**) a dospel k záveru, že správny orgán sa podrobne zaoberal dôvodmi jej uloženia, rozsahom následkov, ktoré môže zanedbanie bezpečnostných predpisov spôsobiť t.j. aj spoločenskou nebezpečnosťou takéhoto konania.

Pri jej ukladaní zohľadnil sortiment ponúkaných výrobkov, počet spotrebiteľov ako aj skutočnosť, že nezabezpečením trvalej prítomnosti zodpovednej skolenej osoby, ktorá bude spotrebiteľov upozorňovať na dodržiavanie návodu na použitie, je možná aj neoprávnená manipulácia s pyrotechnickými výrobkami zo strany spotrebiteľa priamo v kontrolovanej prevádzkovej jednotke a preto sa odvolací súd plne stotožnil s dôvodmi rozhodnutia žalovaného, pokiaľ vyslovil zodpovednosť žalobcu za správny delikt.

Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250 000 Sk, odvolací súd s poukazom na ust. § 250i ods. 2 OSP zvažil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 16.12.2005 z ktorého vyplýva, že v čase kontroly nebol pn ponuke pyrotechnických predmetov II. triedy prítomný predavač s odbornou spôsobilosťou pričom na prevádzke sa nachádzal pracovník ktorý mal potvrdenie o odbornej spôsobilosti.

Z uvedeného vyplýva, že konštatovanie porušenia predpisov o predaji pyrotechnických výrobkov sa viaže na konkrétny kontrolný nákup, tak ako je to zapísané v zázname z kontroly a nie na nesprávny spôsob predaja vo všeobecnosti, nakoľko podklady na takýto záver sa v zázname z kontroly nenachádzajú.

Na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, odvolací súd dospel k záveru, že pokuta vo výške 100 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho.

Odvolací súd preto uplatnil pn rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250j ods. 5 OSP s poukazom na §

250i ods. 2 OSP a z tohto dôvodu sa nezaoberal samostatne odvolaním žalobcu voči výroku o náhrade trov konania. o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení § 250k ods. 1 OSP. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci, ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie. Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 21. februára 2007

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Bakošovej a členov senátu JUDr. Ľubomíra Sramka a Mgr. Mariána Trenčana rozhodol v právnej veci žalobcu: BILLA s.r.o. so sídlom Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom so sídlom Safárikovo nám. 2, Bratislava proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.P/0927/07/04 zo dňa 30.5.2005

takto:

Súd napadnuté rozhodnutie žalovaného Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č.P/0927/07/04 zo dňa 30.5.2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj Č. P/0927/07/04 Zo dňa 21.2.2005 **zrušuje** podľa ust. § 250j ods.2, písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj (prvostupňový správny orgán) svojím rozhodnutím Č. P/0927/07/04 Zo dňa 21.2.2005 uložil žalobcovi za porušenie § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (zákon o ochrane spotrebiteľa) pokutu vo výške 1 000 000.- Sk za nedodržanie povinnosti podľa § 8 ods. 2 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch (vyhláška o pyrotechnických predmetoch) ku ktorému porušeniu došlo 28.12.2004 v prevádzke Obchodný dom Billa s.r.o., filiálke 507, Slovenská ul., Bardejov.

Po podanom odvolaní žalovaný správny orgán právoplatným rozhodnutím Č.P/0927/07/04 zo dňa 30.5.2005 napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pokuta bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II. neboli zabezpečené podmienky predaja týchto predmetov v súlade s vyhláškou o pyrotechnických predmetoch, keď tieto boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača, pričom spotrebiteľ nebol upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Uviedol, že zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov a že následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa a to právo na bezpečné podmienky predaja. Dôvodil, že vzhľadom na zistené nedostatky pokuta uložená správnym orgánom bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie. či zrušenie a očakáva od nej nielen represívny ale aj preventívny účinok. V zákonnej lehote podal žalobca žalobu o preskúmanie zákonnosti vyššie uvedeného rozhodnutia. Žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že k tvrdeným porušeniam z jeho strany nedošlo. Uviedol, že vyhláškou o pyrotechnických predmetoch stanovenú povinnosť predávať pyrotechnické výrobky len osobami ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii splnil, pretože vo filiálke sa vždy nachádza osoba, ktorá takéto predpísané školenie absolvovala. Pokiaľ ide o porušenie majúce spočívať v nedostatku trvalej prítomnosti

dozorujúcej osoby pri predaji pyrotechnických výrobkov, vyjadrenie banského úradu v tomto smere je možné považovať za odporúčanie, nie však povinnosť, ktorá by bola uložená právnym predpisom. Preto neprítomnosť predavača trvale dozorujúceho pri predaji týchto výrobkov nie je postihnutelnou okolnosťou. Tiež uviedol, že Banský úrad nie je subjektom oprávneným podávať záväzný výklad zákona, preto za nedodržanie jeho odporúčaní nemožno žiaden subjekt sankcionovať. Rozhodnutím žalovaného sa žalobca cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Podľa názoru žalobcu, zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, nestanovil však formu akou treba upozornenie vykonať. Je preto možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, pretože ustanovenia zákona dodržal. Ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť konkrétnu formu upozornenia, tak by ju výslovne v zákone uviedol. Tým, že takáto úprava absentuje je zrejmé, že spôsob formy je na vôli subjektu predávajúceho tovar. Pokiaľ mal byť sankcionovaný za samoobslužný predaj pyrotechniky, takýto spôsob predaja nie je záväzným právnym predpisom zakázaný a preto nemôže byť zaň postihnutý. Zdôraznil, že platné právne predpisy taktiež nevyžadujú trvalú prítomnosť preškoleného predavača. Dodržal teda stanovené povinnosti upozorniť spotrebiteľov na dodržanie návodu a na požiadanie vždy podal aj vysvetlenie. Podľa názoru žalobcu, žalovaný mu uložil pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláske nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ust. § 46 zák. č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek, je nutné ho považovať za vadný akt. Uviedol tiež, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva. Zároveň žiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k žalobe z 18.1.2006 navrhol túto zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými predpismi. Kontrolou bolo zistené, že v prevádzke žalobcu boli pyrotechnické predmety II. triedy predávané bez trvalej prítomnosti predavača, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Predaj týchto výrobkov bol tak realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa, resp. v rozpore s vyhláškou o pyrotechnických výrobkoch. V čase kontroly nebol prítomný žiaden predavač, ktorý by pri predaji upozornil na dodržanie návodu na používanie. Vyslovil názor, že pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke je potrebná trvalá prítomnosť predavača. Predajom týchto výrobkov v rozpore s ust. § 8 ods. 2, 3 vyhl. Č. 536/1991 Zb. predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s takýmito výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavania návodu na použitie a spotrebiteľovi nebolo podané predpísané vysvetlenie. Dodal, že výšku postihu odôvodnil dostatočne, keďže z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Krajský súd v Bratislave (súd) ako súd vecne príslušný (§ 246 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení — ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného (ako aj konanie ktoré mu predchádzalo) v rozsahu dôvodov, uvedených v žalobe (§ 249 ods.2 O.s.p) a dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie je potrebné zrušiť.

Súd písomne poučil oboch účastníkov konania o možnosti vec rozhodnúť bez pojednávania v prípade, ak stým súhlasia a súčasne ich poučil, že v prípade, ak sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy v tejto veci nevyjadria, súd bude predpokladať, že nemajú námietok (§ 250f

O.s.p.). Žalobca s takýmto postupom súdu vyslovil súhlas, žalovaný na túto nereagoval. Platí preto zákonná domnienka, že proti takémuto postupu súdu nemá námietok. Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd o. i. zistil, že 28.12.2004 od 10.45 hod. vykonali pracovníci prvostupňového správneho orgánu vo filiálke žalobcu 507 — Slovenská ul., Bardejov kontrolu, výsledkom ktorej bolo zistenie, že v čase vykonania kontrolného nákupu pyrotechnických predmetov II triedy samoobslužným spôsobom nebol pn ponuke týchto výrobkov nikto prítomný, kto by upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu na používanie a ktorý by na požiadanie podal aj vysvetlenie na ich používanie. Mä po zaplatení kontrolného nákupu nebol kupujúci upozornený na dodržiavanie návodu. Zástupca vedúceho k záznamu uviedol, že vyhláška o pyrotechnických predmetoch neuvádza formu ako sa má zabezpečiť aplikácia § 8 ods. 3, pričom prevádzka svoju povinnosť zabezpečila výveskami. Iné inšpekčné záznamy v pripojenom administratívnom spise sa nenachádzali.

Podľa ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa ust. § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch predavač je povinný pn predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka (Bratislava 2003) predavačom je ten, kto predáva, obyčajne v obchode.

Podľa ust. § 250j ods. 2, písm. a/ O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z obsahu žaloby, vyjadrenia žalovaného k nej ako aj z pripojeného administratívneho spisu žalovaného je zrejmé, že tak žalobca ako aj žalovaný majú rôzne názory na výklad vyššie citovaného ustanovenia § 8 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Súď po zvážení argumentov oboch účastníkov konania a najmä po úvahách týkajúcich sa znenia cit. ust. § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch dospel k názoru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja. Ako to vyplýva z Krátkeho slovníka slovenského jazyka ako aj z logického a právneho výkladu, pod pojmom predavač je potrebné rozumieť tohto, kto predáva. Teda osobu, ktorá informuje kupujúceho o cene tovaru, jeho vlastnostiach, spôsobe použitia a údržby výrobku atď. a ktorá súčasne uzatvára s kupujúcim (konkludentným spôsobom) kúpnu zmluvu, teda po zaplatení kúpnej ceny odovzdá kupujúcemu predmet kúpy. Ide teda o zamestnanca (spravidla) obchodu, ktorý predaj výrobkov realizuje v priamom styku s kupujúcim tzv. pultovým spôsobom. Z pohľadu takto vymedzeného pojmu „predavač“ sú povinnosti pri predaji pyrotechnických výrobkov, vymedzené § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch jednoznačné a nespochybniteľné. V prejednávanom prípade však pyrotechnické výrobky boli predávané formou samoobslužného predaja, na ktorú formu predaja vyhláška o pyrotechnických výrobkoch nemyslela. Pri tejto forme predaja funkcia predavača v obchode neexistuje, pretože kupujúci si sám výrobok z ponuky vyberie, z regála zloží a vloží do nákupného koša (vozíka) a pn pokladnici zaplatí jeho kúpnu cenu, čím sa stáva vlastníkom kúpeného tovaru. Úlohou osoby, ktorá účtuje vybraný tovar kupujúcemu, teda pokladníka - pokladničky je však výlučne tovar zaevidovať v pokladnici, prevziať kúpnu cenu a tovar odovzdať kupujúcemu. Z uvedeného vyplýva, že pn samoobslužnom spôsobe predaja nie je možné pod pojem „predavač“ subsumovať funkciu zamestnanca, všeobecne označovanú ako „pokladník — pokladnička“. Inak vyjadrené, pn samoobslužnej forme predaja nie je možné jednoznačne definovať, kto je predavačom, t.j. v aplikácii na

prejednávanej vec nie je možné jednoznačne určiť, kto a akým spôsobom by mal plniť povinnosti vyplývajúce z ust. § 8 ods. ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Ak teda žalobca túto nejasnosť právnej úpravy nešiel tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkoch priložil formou vývesky k týmto výrobkom, nie je možné takéto jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej mu z ust. § 8 ods. ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch.

Pretože z dôvodu nejasnosti aplikácie § 8 ods. ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch v podmienkach samoobslužného predaja nie je možné konanie žalobcu kvalifikovať ako nedodržanie jeho povinnosti, súd postupujúc podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Osp., zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie ktoré mu predchádzalo a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba síce bola dôvodná, avšak v dôsledku nejednoznačnosti právnej úpravy dochádzalo k rozdielnemu výkladu pojmov obsiahnutých vo vyhláške, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa hodné a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave **dňa 18.** mája 2006

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jany Henčekovej, v právnej veci žalobcu: **BILLA, s.r.o.**, Bajkalská 19/A, Bratislava, *zastúpeného JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom, Šafárikovo nám. 2, Bratislava*, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát **Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 2, Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 30. mája 2005, Č. P/0927/07/04, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. mája 2006, Č. k. 1 S 2 17/2005-34, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. mája 2006, č.k. 1 S 2 17/2005-34 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0927/07/04 zo dňa 21. februára 2005 v spojení s rozhodnutím Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave zo dňa 30. mája 2005, Č. P/0927/07/04 v časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu podľa 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov vo výške 200 000 Sk, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dni na účet žalovaného.

Účastníkom náhradu trov konania ti **e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 30. mája 2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 21. februára 2005 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd dospel k záveru, že z § 8 vyhlášky Č. 536/ 1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa názoru KS nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov alebo nejasností ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Súd posúdil za neprímerané uloženie pokuty v sume 1 000 000 Sk. Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol tak, že sa žaloba zamieta. Uviedol, že podmienky riadneho a bezpečného predaja pyrotechnických výrobkov upravuje vyhláška SBÚ č. 536/199 1 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V zmysle § 8 ods.2 cit. vyhlášky predávať pyrotechnické predmety triedy II môžu len osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii. V zmysle § 8 ods. 3 cit. vyhlášky je predavač pri predaji pyrotechnických predmetov II. a III. triedy a podtriedy T1 povinný upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Kontrolou bolo zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy boli predávané bez prítomnosti predavača, ktorý by spotrebiteľov upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Uviedol, že pokuta v sume 1 000 000 Sk, ktorá bola uložená žalobcovi bola uložená v súlade So zákonom.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu ako aj na nariadenom pojednávaní navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Na pojednávaní alternatívne právny

zástupca žalobcu navrhol, aby súd zmenil rozhodnutie žalovaného a uložil pokutu v nižšej sume ako bola uložená. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec a podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a podľa § 220 O.s.p. s použitím § 246c napadnutý rozsudok zmenu, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov” sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 Q.s.p.).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 o.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 5 O.s.p. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva SR. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva SR (ďalej len „ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát”), a to:

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- 1) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

Podľa § 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pn ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 5 zákona č. 634/ 1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v 5 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk.

Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 536/199 1 Zb. o pyrotechnických výrobkoch sa pyrotechnické výrobky delia na

a) pyrotechnické predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku.

b) Výbušné predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa ods. 3 pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III.

Podľa ods. 4 pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried TO a T1.

Podľa § 8 ods. 2 predávať pyrotechnické predmety II a III a triedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva SR.

Podľa ods. 3 predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov.

Zo spisov správnych orgánov odvolací súd zistil, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly trvale prítomný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom.

Najvyšší súd nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhlášky Č. 536/ 1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch.

V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja, nakoľko na takúto formu predaja vyhláška nemyslela.

Podľa názoru krajského súdu pri takejto forme predaja funkcia predavača v obchode neexistuje, pretože kupujúci si sám výrobok z ponuky vyberie, z regála zloží a vloží do nákupného vozíka a pri pokladnici zaplatí jeho kúpnu cenu. Inak vyjadrené, pri samoobslužnej forme predaja nie je možné jednoznačne definovať, kto je predavačom a teda kto a akým spôsobom by mal plniť povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 8 ods. 3 vyhlášky.

Pri definovaní pojmu predavač, ako „ten kto predáva“ resp. „ten, ktorý predaj výrobkov realizuje v priamom styku s kupujúcim tzv. pultovým spôsobom« vychádza z krátkého slovníka slovenského jazyka ako aj z logického a právneho výkladu. Na základe tejto úvahy napokon dospel k záveru, že ak žalobca túto nejasnosť právnej úpravy nešiel tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkoch realizoval formou písomnej informácie s oznamom k týmto výrobkom, nie je možné takéto jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej z § 8 ods. 3 vyhlášky.

Odvolací súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona“, t.j. z účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobnosti o pyrotechnických výrobkoch.

V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných zamestnancov — fyzických osôb.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov — predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 28.12.2004.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj.

Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť »predavačov« v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 1 000 000 Sk, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. zvažil výšku uložennej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 28.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa uskutočňoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch.

Ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny.

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 200 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho aj preventívneho.

S ohľadom na hore uvedené odvolací súd uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. s poukazom na § 250i ods. 2 O.s.p.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie za protiprávne konanie žalobcu. Žalovaný v zmysle citovaných ustanovení nemá nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 16. mája 2007

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **BILLA** s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: P/0928/07/04 zo dňa 30.05.2005, rozhodol

t a k t o:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Č.: P/0928/07/04 zo dňa 30.05.2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj č.: P/0928/07/04 zo dňa 24.02.2005 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0928/07/04 zo dňa 30.05.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj Č.: P/0928/07/04 zo dňa 24.02.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil, odvolanie žalobcu zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č.634/1992Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Inšpektormi SOI bolo vykonanou kontrolou presne a spoľahlivo zistené, že pn predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly trvale prítomný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie. Pri platení kontrolného nákupu nebol spotrebiteľ upozornený ani pn pokladni na dodržiavanie návodu na používanie. Pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Na požiadanie Vám pracovník v kancelárii poskytne informácie na dodržiavanie návodu, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov

Podľa názoru žalovaného z uvedenej vyhlášky jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pn predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť iným spôsobom ako zabezpečením trvalej prítomnosti predavača, čo vylučuje nielen písomnú, ale aj inú formu, nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji. Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za samoobslužný predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pn predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov

riadnym a bezpečným spôsobom a to, čo je riadny a bezpečný spôsob, opätovne predpisuje osobitný predpis a je zákonom postihovaný za nedodržanie uvedených povinností, ťažko možno hovoriť” o tom, že konanie, ktoré bolo zistené kontrolou, nie je zákonom sankcionované. Žalovaný preto tvrdenia žalobcu, že spôsob informovania môže určiť predávajúci, odmietol.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že žalobca dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, riadne upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu a v každej filiálke žalobcu bola vždy prítomná osoba s kvalifikáciou pyrotechnika, resp. osoba, ktorá úspešne absolvovala príslušné školenie a ktorá podávala na požiadanie vysvetlenie. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach.

Zároveň žalobca požiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj č.: P/0928/07/04 zo dňa 24.02.2005.

Podľa žalobcu zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, avšak nestanovil formu upozornenia. Preto je možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, nakoľko splnil a dodržal ustanovenia zákona. Podľa žalobcu, ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť formu, tak by ju výslovne upravil – t.j. uviedol by, že upozornenie má byť v písomnej resp. v ústnej forme. Tým, že vo vyhláške takáto úprava absentuje, je zrejmé, že spôsob, akú formu zvolí a akú formu považuje za účinnejšiu a vhodnejšiu, je výlučne na subjekte, ktorý tovar predáva.

Žalobca ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 3 vyhlášky Č. 536/1991 Zb. (ďalej len vyhláška), z ktorého vyplýva, že v druhej časti vety bola stanovená povinnosť predavača na požiadanie podať vysvetlenie. Z výkladu tejto vety je podľa žalobcu možné skonštatovať, že k naplneniu ustanovenia tejto časti vety je nevyhnutné aktívne konanie osoby, ktorá svojim úmyselným a zjavným konaním vyvinie činnosť smerujúcu k získaniu širších informácií ohľadne narábania s predmetným tovarom. Vzhľadom k tomuto zneniu je možné predpokladať, že pri vzniku tejto situácie bude možná ústna forma. Podľa žalobcu k porušeniu predmetnej povinnosti zo strany žalobcu neprišlo, nakoľko na požiadanie bolo vždy zákazníkovi preškoleným predavačom poskytnuté vysvetlenie.

Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorú vidí aj v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania.

Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené /samoobslužný predaj pyrotechniky! a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ustanovenie § 46 zákona č. 71/1967 Zb. podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade So zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek zákona, je nutného považovať za vadný akt. Žalobca tiež uviedol, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. V čase kontroly až do zaplatenia nákupu nebol k dispozícii predavač, ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na

používanie. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača, nakoľko predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s uvedenými výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavať návod na použitie, resp. mu nemôže byť podané potrebné vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nebolo na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku.

Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté.

Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok).

Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenie správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu

predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pn určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia.

Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pn kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby")

a/ zisťuje nedostatky pn výkone kontroly podľa ods. 1,

b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,

c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov, dl zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,

e/ informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,

f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,

g/ ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb

a/ zakáže do vykonania nápravy:

1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,

3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch Č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník.

Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predáva pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pn predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, musí byť rozhodnutie v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 250j ods. 2 písm.

a/ O.s.p., podľa ktorého súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 29.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzke žalobcu na Čergovskej ulici Č.1 v Prešove. Pn kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly až do zaplattenia nákupu nebol k dispozícii pni ponúkaných pyrotechnických predmetoch predavač, ktorý by spotrebiteľa pni predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie. Pyrotechnické predmety triedy II boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom. Podľa prvostupňového správneho orgánu v dôsledku tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. Prvostupňový správny orgán zistil porušenie povinnosti podávať informácie o pyrotechnických predmetoch v ponuke predaja tým, že v čase kontroly pni vystavených pyrotechnických predmetoch nebol trvale prítomný dozorujúci pracovník, ktorý by tieto informácie podával, resp. privolať preškoleného pracovníka.

Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam — protokol so záverom — záväzným pokynom, aby kontrolovaný subjekt zabezpečil trvale prítomného pracovníka pn ponúkaných a predávaných pyrotechnických výrobkoch, ktorý upozorní kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a poskytne vysvetlenie k ich používaniu.

Dňa 20.01.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 29.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. Prvostupňový správny orgán - Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj vo svojom rozhodnutí zo dňa 24.02.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca porušil povinnosť predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č.634/1992Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení.

Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná dôvodne.

Z § 8 vyhlášky č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch podľa názoru súdu nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pn predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu. V § 8 ods. 3 vyhlášky je stanovená povinnosť predavača pn predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Žalobca sa teda mohol oprávnene domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v tomto prípade splnil tým, že pri predaji pyrotechnických výrobkov umiestnil v regáli oddelenia pyrotechniky leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie. Zároveň tam bola aj písomná informácia o tom, že v prípade, ak by mal kupujúci záujem o bližšie informácie — vysvetlenie, bolo uvedené, kde zákazník vysvetlenie dostane.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb.

Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhl. č. 536/1991 Zb., ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd

stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Vzhľadom na to, že z citovanej vyhlášky č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, je zrejmé, že povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad.

Podľa článku 1 veta prvá Ústavy SR je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zabezpečuje realizáciu princípu právnej istoty tým, že ukladá štátnym orgánom povinnosť konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Článok 1. ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ukladá aj zákonodarcovi povinnosť chrániť princípy právneho štátu vrátane právnej istoty. Jedným z jej prvkov je aj zrozumiteľnosť právnych noriem a na nej založená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci (Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.US 15/98).

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.02.2004 sp.zn. PLUS 15/03 je základnou zásadou, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, zásada predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľné pre jej používateľov a adresátov. Zásadu predvídateľnosti zákona treba považovať za neoddeliteľnú súčasť princípu právnej istoty, ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu jeden zo základných princíпов právneho štátu (II. US 22/95, II. US 48/97, II. US 30/99).

Podľa ods. 3 článku 2 Ústavy Slovenskej republiky môže každý konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Podľa článku 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky povinnosti možno ukladať len na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovávaní základných práv a slobôd.

Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb. bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k právnemu názoru, že nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd konštatoval, že uložené záväzné pokyny priamo v inšpekčnom zázname zo dňa 29.12.2004 docielili nápravu nezákonného stavu, keď žalobca na ich základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou. Súd je toho názoru, že ak by po uložení záväzných pokynov neprišlo k náprave u žalobcu, bolo by na mieste uložiť opatrenie podľa § 4 ods. 2 zákona Č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a následne uložiť pokutu v správnom konaní.

O nejasnosti výkladu pojmov obsiahnutých v predmetnej vyhláške svedčí aj skutočnosť, že podľa výsledkov kontroly predaja zábavnej pyrotechniky v období „Záveru“ roka 2005, ktorú predložil súdu žalovaný vyplýva, že nedostatky pri predaji pyrotechniky boli zistené v takmer 34% celkovo prekontrolovaných prevádzkových jednotiek. Aj táto skutočnosť svedčí o tom, že výklad vyhlášky o tom, či je predaj možný s trvalou prítomnosťou alebo bez trvalej prítomnosti predavača, bol pri začatí jej aplikácie nejasný, avšak po vykonaných kontrolách Slovenskej obchodnej inšpekcie bolo docielené, že predaj pyrotechniky v obchodných prevádzkach bol sprísnený a vykonáva sa za prítomnosti dozorujúcej osoby alebo predavača s potrebnou kvalifikáciou.

Podľa názoru súdu teda uložené záväzné pokyny na mieste splnili preventívny a výchovný charakter a vzhľadom k tomu, že v administratívnom spise sa nenachádza ďalší záznam, že by

predmetná prevádzka porušovala aj naďalej ustanovenia vyhlášky č. 536/1991 Zb., súd posúdil uloženie pokuty vo výške 250.000,- Sk za neprimerané a použitie sankcie za nesprávne. Z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu zrušil ako nezákonné, nakoľko rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá Osp., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba bola síce podaná dôvodne, avšak vzhľadom na nejasnosti v právnej úprave a vzniknutým rozdielom pri výklade pojmov obsiahnutých vo vyhláške, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave. V odvolaní samá popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postupu súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 22.03.2006

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: Billa spol. s r.o., so sídlom Bajkalská ul. č. 19/A, Bratislava, zastúpený JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom so sídlom Šafárikovo nám. č. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom, Prievozska č. 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0928/07/04 zo dňa 30. mája 2005 o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 26 221/05-35 zo dňa 22. marca 2006, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave Č. k. 2S 221/05-35 Zo dňa 22. marca 2006 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. P/0928/07/04 zo dňa 30. mája 2005 v spojení s rozhodnutím inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj Č. P/0928/07/04 zo dňa 24. februára 2005 v časti výroku o výške sankcie **zmeňuje** tak, že žalobcovi ukladá pokutu vo výške 100.000 Sk, ktorú je žalobca povinný zaplatiť poštovou poukázkou typu „U“ alebo príkazom na úhradu na účet Štátnej pokladnice č. účtu 7000065068/81 80, KS-379, VS - 09300704 do 15 dni.

Vo zvyšku žalobu **zamieta**.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušil rozhodnutie žalovaného č. P/0928/07/04 zo dňa 30. mája 2005, ako aj rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj Č. P/0928/07/04 zo dňa 24. februára 2005, na základe ktorých bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250 000 Sk za porušenie ustanovenia § 5 zákona Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a nedodržanie povinností podľa § 8 vyhlášky č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (ďalej ten »vyhláška Č. 536/1991 Zb.«) a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že napadnuté rozhodnutia vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci správnymi orgánmi. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že v danom prípade nie je možné konanie žalobcu kvalifikovať ako nedodržanie jeho povinnosti, z dôvodu nejasnosti aplikácie § 8 ods. 3 vyhlášky v podmienkach samoobslužného predaja.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. V odôvodnení žalovaný uviedol, že uvedené rozhodnutie krajského súdu považuje za nesprávne, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa názoru žalovaného zo znenia § 8 ods. 3 je dostatočne zrejmé, akou formou má predavač realizovať upozornenie kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie. Vychádzajúc z doslovnej dikcie predmetného ustanovenia predavač upozorní kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie .. “ má žalovaný za to, že vyššie uvedená formulácia vylučuje akúkoľvek inú formu, ako ústnu.

V kontrolovanej prevádzke žalobca predával pyrotechnické výrobky II, triedy bez prítomnosti kvalifikovaného predavača, čo žalovaný kvalifikoval ako porušenie § 5 zákona a

sankcionoval. Podľa jeho názoru pokiaľ krajský súd došiel k záveru, že § 8 vyhlášky je nejednoznačný, nie je možné túto nejednoznačnosť vykladať tak, aby ju bolo možné zneužiť v neprospech bezpečnosti a ochrany spotrebiteľa. Takýto výklad by značne zúžil právomoci žalovaného, ktoré tento má v rámci plnenia úloh spojených s ochranou práv a záujmov spotrebiteľa a teda širokej verejnosti.

Preto žiadal, aby odvolací súci rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že žalobu žalobcu proti vyššie uvedenému rozhodnutiu žalovaného zamietla.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 24. mája 2006 žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil nakoľko bol toho názoru, že žalovaný pn ukladaní sankcie konal nad rámec zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec na odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 s poukazom na § 246c veta prvá OSP podľa § 250ja ods. 3 OSP, doplnil dokazovanie oboznámením sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu a pripojených dokladov ako aj s obsahom spisu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 SžoKS 123/2006 a podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. I OSP).

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods.2 OSP ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym *orgánom*.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (ďalej len „zákon č. 128J2002 Z. z.“), orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len “ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len “ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej ten “inšpektorát”), a to:

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,

f) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,

g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,

h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa § 3 ods. 4 zák. Č. 128/2002 Z. z. inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

Podľa § 2 písm. a) zák. Č. 128/2002 Z. z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite,

Podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk.

Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky č. 536/1991 Zb. sa pyrotechnické výrobky delia na

a) pyrotechnické predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zlože, prípadne aj malé množstvo výbušnín, ktorá sú nebezpečné predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku,

b) výbušné predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zlože a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa § 2 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III.

Podľa § 2 ods. 4 vyhlášky č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do podtried TO a T1I.

Podľa § 8 ods. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb. predávač pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojev 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len "predavač") v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov.

Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že pracovníci Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonali v prevádzke žalobcu na Čergovskej ulici Č. 1 v Prešove dňa 29. decembra 2004 kontrolu zameranú na kontrolu pyrotechnických výrobkov.

Pracovníci žalovaného vykonali nákup samoobslužným spôsobom, pričom v oddelení pyrotechniky nebol prítomný žiaden pracovník predávajúceho s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie, resp. upozorňoval kupujúcich na dodržanie návodu na použitie a na požiadanie podal vysvetlenie. Pri predaji pyrotechnických predmetov bola len informácia na plagáte, že vysvetlenie podajú pracovníci v kancelárii. Ani pri platení pyrotechnických predmetov triedy II pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie.

Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II. v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam — protokol So záväzným pokynom, aby kontrolovaný

subjekt zabezpečil trvale prítomného pracovníka pri ponúkaných a predávaných pyrotechnických výrobkoch, ktorý upozorní kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a poskytne vysvetlenie k ich používaniu.

Toto konanie žalobcu posúdil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa - § 5 a uložil v správnom konaní žalobcovi pokutu vo výške 250 000 Sk podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom.

Pri určení výšky pokuty prihliadol správny orgán na charakter a závažnosť zisteného nedostatku, ako aj jeho následky, spočítajúce v reálnom nebezpečenstve ohrozenia života, zdravia a majetku spotrebiteľov predajom pyrotechnických predmetov, u ktorých nie je zabezpečené dostatočné informovanie spotrebiteľov o spôsobe ich bezpečného používania. V danom prípade správny orgán mohol uložiť pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Uložená pokuta bola na dolnej hranici zákonnej sadzby.

Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie.

V žalobe proti rozhodnutiu žalovaného žalobca namietal, že predmetné rozhodnutia sú nezákonné, nakoľko inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie konal nad rámec zákona, keď uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone nie sú stanovené (samoobslužný predaj pyrotechniky). Sporné ustanovenia vyhlášky (§ 8 ods. 3) totiž výslovne neupravuje, akým spôsobom má predávajúci zabezpečiť upozornenie spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických výrobkov. Vyhláška výslovne neprikazuje predávajúcemu realizovať upozornenie ústnou formou a preto predávajúci splnil svoju povinnosť tým, že toto upozornenie realizoval písomne.

Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k právnomu názoru, že nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôže ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd konštatoval, že uložená záväzná pokyny priamo v inšpekčnom zázname zo dňa 29. decembra 2004 dočielili nápravu nezákonného stavu, keď žalobca na ich základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou. Ak by po uložení záväzných pokynov neprišlo k náprave u žalobcu, bolo by na mieste uložiť opatrenie podľa § 4 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a následne uložiť pokutu v správnom konaní.

Na základe tejto úvahy dospel napokon k záveru, že ak žalobca túto nejasnosť právnej úpravy riešil tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkoch realizoval *formou* písomnej informácie s oznamom k týmto výrobkom, nie je možné takéto jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej z § 8 ods. 3 vyhlášky.

Odvolačný súd sa nestotožnil s právnomu názorom krajského súdu pokiaľ ide o interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch.

Odvolačný súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického výkladu vychádzať aj z t. „ducha zákona“, t.j. z účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch.

V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“, pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných pracovníkov — fyzických osôb.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 citovanej vyhlášky ako aj ustanovenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je zřejmé, že ich zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú

zvláštne zaobchádzanie a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť jedine kontrola pracovníkmi — predavačmi, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto pracovník, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pn predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky.

Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pn voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pn kontrole dňa 29. decembra 2004.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel) k závoru, že uloženie sankcie podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k závoru, že nedodržaním citovaných ustanovení vyhlášky č. 536/1991 Zb. došlo zo strany žalobcu k porušeniu § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto v časti (vo výroku) o vine za porušenie § 5 zákona Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov považoval žalobu za nedôvodnú a v tejto časti ju zamietol (§ 250ja ods. 3 veta druhá a § 250j ods. 1 OSP).

Pokiaľ ide o námietku výšky uloženej sankcie a jej nezdôvodnenia, krajský súd sa touto otázkou vo svojom rozhodnutí nezaoberal, a preto odvolací súd v súlade s ustálenou judikatúrou zisťoval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom a dospel k závoru, že správny orgán sa podrobne zaoberal dôvodmi jej uloženia, rozsahom následkov, ktoré môže zanedbanie bezpečnostných predpisov spôsobiť t.j. aj spoločenskou nebezpečnosťou takéhoto konania.

Pn jej ukladaní zohľadnil sortiment ponúkaných výrobkov, počet spotrebiteľov ako aj skutočnosť, že nezabezpečením trvalej prítomnosti zodpovednej školenej osoby, ktorá bude spotrebiteľov upozorňovať na dodržiavanie návodu na použitie, je možná aj neoprávnená manipulácia s pyrotechnickými výrobkami zo strany spotrebiteľa priamo v kontrolovanej prevádzkovej jednotke a preto sa odvolací súd plne stotožnil s dôvodmi rozhodnutia žalovaného, pokiaľ vyslovil zodpovednosť žalobcu za správny delikt. Konštatovanie porušenia predpisov o predaji pyrotechnických výrobkov sa viaže na konkrétny kontrolný nákup, tak ako je to zapísané v zázname z kontroly a nie na nesprávny spôsob predaja vo všeobecnosti, nakoľko podklady na takýto záver sa v zázname z kontroly nenachádzajú,

Na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, odvolací súd dospel k záveru, že pokuta vo výške 100 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Odvolací súd pil svojom rozhodovaní zohľadní aj zoznam jednotlivých kontrol vykonaných u žalobcu v priebehu roku 2004 a celková výška žalovaným uložených pokút, ktorá by mohla nepriaznivo ovplyvniť hospodárenie žalobcu.

Odvolací súd preto uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta a § 250j ods. 5 OSP s poukazom na § 250i ods. 2 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods.2 OSP v spojení § 250k ods.1 OSP. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci, ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie. *Žalovanému* trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. apríla 2007

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Edity Bakošovej a členov JUDr. Ľubomíra Sramka a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Kaufland Slovenská republika v.o.s., Trnavská cesta č. 41/A, Bratislava, zast. advokátom: JUDr. Vladimír Kán, nám. Martina Benku č. 9, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/1076/08/04 zo dňa 22. septembra 2005, rozhodol
Súd žalobu zamieta.

takto:

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán napadnutým rozhodnutím č. P/1076/08/04 zo dňa 22.9.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre Košický kraj č. P/1076/08/04 zo dňa 3.3.2005 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie ust. § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, spočívajúce v nedodržaní povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie, keďže ich predaj nebol zabezpečený kvalifikovanou osobou, pretože v čase predaja týchto výrobkov sa žiadna osoba s príslušnou kvalifikáciou na takýto predaj v priestoroch predajne nenachádzala.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že kontrolou bolo presne a spoľahlivo zistené, že boli spotrebiteľovi v kontrolnom nákupe predané pyrotechnické predmety triedy II pri predaj i ktorých neboli zabezpečené podmienky predaj a pyrotechnických predmetov ustanovené vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. Pyrotechnické predmety boli voľne vystavené v ponuke pre spotrebiteľa a boli predávané samoobslužným spôsobom. Zistený nedostatok nemožno považovať za zanedbateľný alebo menej závažný, keďže bolo zistené, že pyrotechnické predmety boli predávané bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal vysvetlenie. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práva spotrebiteľa na bezpečné podmienky predaja. Pokuta uložená prvostupňovým správnym orgánom tak bola odôvodnená, uložená v adekvátnej výške a nebol zistený dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva sa od nej represívny aj preventívny účinok.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie správnemu orgánu na ďalšie konanie z dôvodu, že práva a povinnosti účastníkom konania môže ukladať len správny orgán určený zákonom a majúci právnu subjektivitu, pričom Inšpektorát SOI ani Ústredný inšpektorát SOI nie sú správnymi orgánmi majúcimi právnu subjektivitu, že rozhodnutie vydal správny orgán na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, porušenie právneho predpisu spočívalo v nedbanlivosti zamestnancov a chýba akýkoľvek škodlivý následok. Správny orgán mal uložiť pokutu v minimálnej výške z dôvodu, že porušenie právneho predpisu bolo len krátkodobé, dotklo sa tak minimálneho počtu spotrebiteľov, porušenia právneho predpisu bolo iba v určitom časovom úseku a pri kontrole bol takýto stav odstránený a absentoval akýkoľvek

škodlivý následok na zdraví alebo majetku spotrebiteľov. Z týchto dôvodov žiadal zrušiť aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 3.3.2005 č. P/1076/08/04.

Žalovaný navrhol žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť, pretože námietky žalobcu sú nedôvodné, nemajú právnu oporu v zákone a sú právne irelevantné. Kontrolný orgán postupoval v zmysle zákona č. 361/1992 Zb. a správny orgán správne zistil skutkový stav a vyvodil ten záver, že kontrolovaný subjekt porušil uvedený právny predpis. Na základe tohto zistenia bola uložená pokuta, ktorú považuje za primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa, s prihliadnutím na Šírku obchodných aktivít dotknutého subjektu. Námietky žalobcu týkajúce sa subjektu oprávneného ukladať pokuty považuje za nepodstatné s poukazom na § 3 ods. 2, 4 zák. Č. 128/2002 Z.z. a § 58 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „SP“). Pokiaľ ide o výšku pokuty, táto je závislá na úvahe prvostupňového správneho orgánu, ktorý vychádzal z charakteru zisteného skutkového stavu a v rozhodnutí sa kvalifikovane vysporiadal so všetkými skutočnosťami odôvodňujúcimi jej výšku, pričom výška pokuty bola stanovená v dolnej hranici zákonnej sadzby. Bolo prihliadnuté aj na charakter výrobkov ako výrobkov, ktoré svojimi vlastnosťami predstavujú zvýšené riziko ohrozenia oprávneného záujmu.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p., preskúmal podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. napadnuté rozhodnutie a konanie mu predchádzajúce a to v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom a preto žaloba nie je dôvodná.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a zákonom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté.

Úlohou súdu v predmetnej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 v spojení s § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Na uvedené konanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Podľa § 3 ods. 1 SP, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržiavali procesné predpisy, ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávanú vec.

Podľa § 46 SP, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 SP, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb., za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinností v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa ods. 6 cit. ust., pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieni zavinenia.

Podľa § 5 zák. Č. 634/1992 Zb., je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa ods. 2 cit. ust., Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“)

a/ zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1,

b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,

e/ kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,

d/ zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,

e/ informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov

f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,

g/ ukladá pokuty.

Podľa § 7 ods. 3 cit. zákona, kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstráni zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb., sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy (občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník).

Podľa § 8 ods. 2 cit. vyhl., predávať pyrotechnické predmety tried II. a III. a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechniky, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Napokon podľa § 8 ods. 3 cit. vyhl., je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 30.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v OD-KAUFLAND, Popradská ul., v Košiciach. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že výrobky boli predávané samoobslužným spôsobom a v čase kontroly nebol v tejto predajni prítomný žiaden predavač — dozorujúca osoba, ktorá by upozorňovala kupujúceho na nutnosť dodržiavať určité pravidlá pri používaní týchto výrobkov, čo je v rozpore s § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb..

Na základe vykonanej kontroly bol v prevádzkarni žalobcu spísaný inšpekčný záznam s upozornením, aby kontrolovaný subjekt zabezpečil trvale prítomného pracovníka pri predávaných pyrotechnických výrobkoch a bolo vydané opatrenie na mieste, ktorým sa zakázal výkon obchodnej činnosti do vykonania nápravy.

Oznámením zo dňa 31.1.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre Košický kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 30.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. Nakoľko žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené porušenie povinnosti v lehote mu stanovenej, prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zo dňa 3.3.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržel

povinnosť”, aby pri predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, čím došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 8 ods. 2 vyhl. Č. 536/1991 Zb. a § 5 zák. Č. 634/1992 Zb.. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca, ktoré žalovaný rozhodnutím zo dňa 22.9.2005 zamietol a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonanej kontroly sa nenachádzal nielen v oddelení s pyrotechnickými výrobkami, ale ani v celej prevádzkarni žiaden predavač, ktorý by upozorňoval kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie.

V § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb., je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. I keď v ust. § 8 cit. vyhl. nie je výslovne uvedená povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu ústne, vyplýva to z jeho logického výkladu, pretože predavačovi tu vyplýva povinnosť „podať vysvetlenie”.

Napokon povinnosti zabezpečiť prítomnosť dozorujúcej osoby pri predaji pyrotechnických výrobkov si zjavne uvedomoval i žalobca, pretože na tento účel poskytol svojim zamestnancom príslušné školenia a sám poukazuje len na krátkodobosť trvania protiprávneho stavu spočívajúceho v neprítomnosti dozorujúcej osoby v predajni v čase od 7,00 hod. do 10,30 hod., pričom takýto stav v žalobe odôvodňoval nedbanlivostným správaním zamestnancov.

Neobstojí potom ani námietka žalobcu týkajúca sa písomných upozornení umiestnených v predajni adresovaná spotrebiteľom, na ktorých žalobca upozorňoval na potrebu dodržiavania návodov na používanie pyrotechnických predmetov. I keď možno pripustiť, že predávajúci s ohľadom na vyššie citované znenie § 8 ods. 3 vyhl. Č. 536/1991 Zb. by sa mohol domnievať, že povinnosť predavača upozorniť na dodržanie návodu na používanie môže byť splnená aj písomným upozornením umiestneným v blízkosti predávaného výrobku, v prejednávanej veci nepochybne aj žalobca si bol vedomý svojej povinnosti zabezpečiť aj prítomnosť dozorujúcej osoby v oddelení s pyrotechnickými výrobkami, čo vyplýva z jeho vyjadrení v predmetnej veci.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti dospel súd k názoru, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov v danom prípade k porušeniu povinnosti vyplývajúcej mu z § 5 zák. č. 634/1992 Zb., nakoľko žalobca si nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z vyhl. Č. 536/1991 Zb., ktorej účelom bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov. Účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa dostatočným spôsobom o nutnosti dodržiavania návodu na používanie takýchto výrobkov môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom na potrebu dodržiavania návodu a spôsobu manipulácie s výrobkom upozornená. Z hľadiska požiadaviek vyhlášky je preto nepostačujúce spotrebiteľa len informovať vyvesením tabule s odkazom, kde a kto mu podá ďalšie vysvetlenie a to predovšetkým s prihliadnutím na špecifiká predávaného druhu výrobku v porovnaní s tovarom bežnej spotreby. Špecifickosť predmetného tovaru sa prejavila i v potrebe upraviť spôsob a podmienky jeho predaja v osobitnom právnom predpise. Súd dospel k názoru, že účelom predmetnej vyhlášky bolo, aby predaj pyrotechnických výrobkov nebol vykonávaný samoobslužným spôsobom, aj keď samotné znenie vyhlášky zákaz takéhoto predaja nezakazuje, resp. neprikazuje predaj výlučne upraveným konkrétnym spôsobom. Napriek tomu s prihliadnutím na charakter výrobku zákonodarca zjavne považoval za potrebné v záujme bezpečnosti a ochrany spotrebiteľa pri následnej manipulácii s predmetným tovarom sprísniť podmienky predaja takýchto výrobkov a to zabezpečením prítomnosti kvalifikovaného predavača, ktorý by kupujúceho upozornil na potrebu dodržiavania návodu na používanie a v prípade potreby podal i ďalšie potrebné vysvetlenie.

Ak potom s prihliadnutím na tieto skutočnosti žalovaný uložil pokutu za porušenie vyššie uvedených ustanovení v dolnej hranici prípustnej sadzby, bolo potrebné vysloviť, že výška pokuty uložená rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bola primeraná.

Pokiaľ žalobca namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že toto vydal orgán ktorý nebol na takýto úkon oprávnený, je potrebné poukázať na ust. § 3 ods. 2 zák. č. 128/2002 Zb., podľa ktorého Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy a člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie. Inšpektorát je potom podľa § 3 ods. 4 cit. zákona v správnom konaní orgánom prvého stupňa a podľa § 58 ods. 1 SP jeho odvolacím orgánom je jeho správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa, ktorý rozhoduje o odvolaniach proti jeho rozhodnutiam. Námietka žalobcu preto v tomto zmysle nebola dôvodná.

Vychádzajúc zo skutočností vyššie uvedených, postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Súd preto dospel k záveru, že námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného a keďže toto považoval za vydané v súlade so zákonom, žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože takúto náhradu mu možno priznať len v prípade úspechu.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Najvyšší súd SR, prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutiu alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 8. júna 2006 ,

**Rozsudok
v mene Slovenskej republiky**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom **Z** predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: Kaufland Slovenská republika, v.o.s., so sídlom Trnavská cesta 41/A, Bratislava, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom SO sídlom v Bratislave, Nám. Martina Benku 9 proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, So sídlom Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. P/1076/08/04 zo dňa 22. septembra 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Čk. 1S401/2005-41 Zo dňa 8. júna 2006, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave Čk. 15 401/2005-41 zo dňa 8. júna 2006 **zmeňuje** tak, že napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. P/1076/08/04 zo dňa 22. septembra 2005 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj Č. P/1076/08/04 zo dňa 3. marca 2005 V časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu vo výške 100 000 Sk, ktorú je žalobca povinný zaplatiť poštovou poukážkou typu „U“ alebo príkazom na úhradu na účet Štátnej pokladnice č. účtu 7000065068/81 80, KS-379, VS -09300704 do 15 dní.

Vo zvyšku žalobu zamietá.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa §250j ods. 1 OSP zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. P/1076/08/04 zo dňa 22. septembra 2005, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa — Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/1076/08/04 zo dňa 3. marca 2005, na základe ktorých bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250 000 Sk za porušenie ustanovenia § 5 zák. č. 634/1992 Zb. **O** ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

V odôvodnení sa krajský súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákon o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Krajský súd uviedol, že v inšpekčných záznamoch z kontroly dňa 31. decembra 2004 nebol v tejto predajni prítomný žiaden predavač — dozorujúca osoba, ktorá by upozorňovala kupujúceho na nutnosť dodržiavať určité pravidlá pri používaní týchto výrobkov, čo je v rozpore s § 8 vyhl. č. 5361/1991 Zb.. Prvostupňový súd sa zaoberal aj námietkou žalobcu voči výške uloženej sankcie a dospel k záveru, že výška pokuty uloženej rozhodnutím v dolnej hranici prípustnej sadzby je primeraná. K námietke žalobcu, že rozhodnutie vydal neoprávnený orgán uviedol, že podľa § 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia, ktorá sa člení na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave a *jemu* podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie. Inšpektorát je v správnom konaní

orgánom prvého stupňa. Krajský súd aj túto námietku považoval za nedôvodnú, keďže v správnom konaní konali orgány, ktorým zákon priznal postavenie správnych orgánov. Prvostupňový súd uviedol, že postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že krajský súd jednak nesprávne právne posúdil vec. Nesprávnosť právneho posúdenia veci vidí v tom, že súd považoval napadnuté rozhodnutie za zákonné, vydané na základe správneho procesného postupu, preskúmateľné v časti odôvodnenia výšky pokuty a výšku pokuty považoval za primeranú. Rozsudok prvostupňového súdu považoval za vecne nesprávny aj z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to že prvostupňový súd sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí a porušení procesných práv žalobcu v konaní pred správnym súdom. Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 2. augusta 2006 uviedol, že rozsudok krajského súdu je vecne správny, ako aj rozhodnutie správneho orgánu vydané v súlade so zákonom, na základe správneho procesného postupu, vychádzajúce z presne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Žalovaný žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP) preskúmal vec podľa § 250ja ods. 3 OSP na odvolacom pojednávaní v neprítomnosti žalobou a jeho právneho zástupcu, ktorí sa napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania nedostavili (§ 214 ods. 1 OSP, § 250g ods. 2, § 101 ods. 2, § 211 ods. 3 s poukazom na § 246c veta prvá OSP), doplnil dokazovanie oboznámením obsahu administratívneho spisu a podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 224 ods. I OSP).

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. I OSP).

Podľa § 250i ods. 2 OSP ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávnych, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom.

Podľa § 2 písm. a) zák. Č. 128/2002 Z. z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 24 ods. I zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk.

Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len „vyhl. Č. 536/1 991 Zb.“) sa pyrotechnické výrobky sa delia na

a) pyrotechnické predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zlože, prípadne aj malé množstvo výbušnín; ktoré sú nebezpečné predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pn dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku,

b) výbušné predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zlože a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa § 2 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III.

Podľa § 2 ods. 4 vyhl. č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do podtried T0 a T1.

Podľa § 8 ods. 2 vyhl. č. 536/1991 Zb. predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len “predavač”) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhl. Č. 536/1991 Zb. predavač je povinný pn predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať ba osoby staršie ako 18 rokov.

Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 30. decembra 2004 bola vykonaná inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie kontrola v prevádzkovej jednotke OD Kaufland na Popradskej ulici v Košiciach. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že výrobky boh predávané samoobslužným spôsobom a v čase kontroly nebol v tejto predajni prítomný žiaden predavač dozorujúca osoba, ktorá by upozorňovala kupujúceho na nutnosť dodržiavať určité pravidlá pri používaní týchto výrobkov, čo je v rozpore s § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb.. Na základe vykonanej kontroly bol v prevádzkarni žalobou spísaný inšpekčný záznam s upozornením, aby kontrolovaný subjekt zabezpečil trvale prítomného pracovníka pri predávaných pyrotechnických výrobkoch a bolo vydané opatrenie na mieste, ktorým sa zakázal výkon obchodnej činnosti do vykonania nápravy. Oznámením zo dňa 31. januára 2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre Košický kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 31. decembra 2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky.

Konanie žalobcu posúdil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa - § 5 a uložil v správnom konaní žalobcovi rozhodnutím zo dňa 3. marca 2005 pokutu vo výške 2500 000 Sk z dôvodu, že žalobca nedodržel povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač —. dozorujúca osoba pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, čím došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 8 ods. 2 vyhl. č. 536/1991 Zb.

a § 5 zák. č. 634/1 992 Zb. Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie.

Žalobou zo dňa 24. novembra 2005 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/1076108104 zo dňa 22. septembra 2005 s návrhom, aby súd napadnuté ako aj prvostupňové rozhodnutie vydané Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj Č.: P11076108104 zo dňa 3. marca 2005 zrušil a vrátil správne orgánu, pretože obe vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Žalobca v žalobe namietol, že práva a povinnosti účastníkom konania môže ukladať len správny orgán určený zákonom a majúci právnu subjektivitu, pričom Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie ani Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie nie sú takými správnymi orgánmi. Žalobca ďalej namietol neúmerne vysokú pokutu uloženú správnym orgánom vzhľadom na to, že porušenie právneho predpisu bolo len krátkodobé a dotklo sa len minimálneho počtu spotrebiteľov, namietal absenciu akéhokoľvek následku na zdraví alebo majetku spotrebiteľov. Podľa žalobcu sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s námietkou, že spotrebiteľ bol na potrebu riadiť sa návodom na použitie pyrotechniky upozornený písomne a to tabuľou, ktorú vzhľadom na jej rozmery nebolo možné prehliadnúť. Odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o skutkové zistenia správneho orgánu prvého stupňa, ku ktorým dospel na základe vykonaných kontrol, tieto neboli medzi účastníkmi sporné. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonávaných kontrol boli pyrotechnické predmety predávané bez prítomnosti kvalifikovaného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie. Sporná zostala otázka výšky uloženej pokuty.

V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že žalobca je podnikateľom v zmysle Obchodného zákonníka a pri predaji pyrotechnických výrobkov je povinný dodržiavať podmienky ich predaja podľa § 8 Ods. 2 a 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb.. Za nedodržanie zákonných podmienok predaja uvedených predmetov mu môže správny orgán, ktorého právomoc je daná zákonom o ochrane spotrebiteľa uložiť pokutu podľa § 24.

Žalovaný ako orgán kontroly vnútorného trhu vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti zisťuje okrem iného aj to, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite (§ 2 písm. a) zák. Č. 128/2002 Z. z.). Toto ustanovenie dáva žalovanému právomoc preverovať podmienky predaja akéhokoľvek výrobku (okrem výnimiek ustanovených v § 1 ods. 2 zák. Č. 128/2002 Z. z.) uvedeného na vnútorný trh a určeného na predaj konečnému spotrebiteľovi, pretože jeho hlavnou úlohou je ochrana spotrebiteľa.

Z tohto pohľadu je potrebné nazerať aj na oprávnenie žalovaného kontrolovať, či je predaj pyrotechnických výrobkov bezpečný (§ 5 zák. č. 128/2002 Z. z.), pričom podmienky bezpečného predaja upravuje všeobecne záväzný právny predpis a tým je vyhláška o pyrotechnických výrobkoch. Pokiaľ táto vyhláška v § 8 ods. 1 hovorí o tom, že na predaj pyrotechnických výrobkov sa vzťahujú osobitné predpisy, má na mysli podľa názoru odvolacieho súdu akékoľvek predpisy týkajúce sa predaja, t.j. aj zákon na ochranu spotrebiteľa, pretože tento zákon upravuje predaj z pohľadu zabezpečenia práv a ochrany spotrebiteľa.

Základná povinnosť predávajúceho zabezpečiť bezpečný predaj výrobkov, to znamená aj pyrotechnických a tých dokonca o to viac, nakoľko sú to predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, je obsiahnutá v § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Minimálne garancie bezpečného predaja, tak ako ich vidí zákonodarca, t.j. aby boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť jedine kontrola pracovníkmi — predavačmi, ktorí prešli špeciálnym školením, nakoľko len takýto pracovník, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to

vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1 (§ 8 vyhlášky Č. 536/1991 Zb.).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že nedodržaním citovaných ustanovení vyhlášky č. 536/1991 Zb. došlo zo strany žalobcu R porušeniu § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto v časti (vo výroku) o vine za porušenie § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov považoval žalobcu za nedôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol (§ 2SOja ods. 3 veta druhá a § 250j ods. 1 OSP).

Konštatovanie porušenia predpisov o predaji pyrotechnických výrobkov sa viaže na konkrétny kontrolný nákup, tak ako je to zapísané v zázname z kontroly a nie na nesprávny spôsob predaja vo všeobecnosti, nakoľko podklady na takýto záver sa v zázname z kontroly nenachádzajú.

Uloženie vysokej sankcie v správnom konaní vyžaduje, aby správny orgán svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré odvodňujú uloženie sankcie v určitej výške. Všeobecné konštatovanie protiprávnosti konania a rozsahu jeho následkov bez bližšej špecifikácie nie je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným pre uloženie pokuty vo výške 2 500 000 Sk.

Na druhej strane ukládanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Najmä ten druhý stráca na účinnosti uplynutím neprimeranej lehoty od vzniku porušenia k samotnému uloženiu sankcie.

Na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu je primeraná pokuta vo výške 100 000 Sk a to z hľadiska represívneho ako aj z hľadiska preventívneho. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil aj ďalšie kontroly vykonané u žalobcu v priebehu roku 2004 a celkovú výšku žalovaným uložených pokút.

Odvolací súd preto uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP a § 250j ods. 5 OSP s poukazom na § 250i ods. 2 OSP.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení § 250k ods. 1 OSP. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci, ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie. Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. apríla 2007

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členov JUDr. Alexandry Hanusovej a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: Kaufland Slovenská Republika, v.o.s., Trnavská cesta 14, Bratislava, zastúpený: JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, nám. Martina Benku 9, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/0602/03/2004 zo dňa 13.07.2005, rozhodol

takto:

Krajský súd v Bratislave žalobu **zamieta**.
Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 19.09.2005 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/0602/03/2004 zo dňa 13.07.2005 s návrhom, aby súd napadnuté ako aj prvostupňové rozhodnutie vydané Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj č.: P/0602/03/2004 zo dňa 07.02.2005 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pretože obe vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu, z ktorého vyplýva nezrozumiteľnosť pre nedostatok dôvodov. Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0602/03/2004 zo dňa 13.07.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu tak, že ho potvrdil a odvolanie zamietol. Týmto rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.000.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení/ ďalej len „zákon“. Žalobca bol toho názoru, že dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov. Žalobca v žalobe namietol, že orgánom oprávneným podľa zákona konať bola v danom prípade výlučne Slovenská obchodná inšpekcia, a nie inšpektorát, prípadne Ústredný inšpektorát, takže rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený.

Žalobca ďalej namietal, že správny orgán mu uložil neúmerne vysokú pokutu, pričom pri jej ukladaní nezohľadnil, že porušenie právneho predpisu bolo len krátkodobé a dotklo sa len minimálneho počtu spotrebiteľov, že nezistil dostatočne skutkový stav, ďalej že spôsob porušenia právneho predpisu spočíval v nedbanlivosti (svojoľnom opustení pracoviska počas pracovného času, ktorému žalobca nemôže zabrániť) zamestnancov sankcionovaného subjektu, pričom žalobca vykonal všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie prítomnosti zamestnancov predávajúcich pyrotechniku, ako aj opatrenia na informovanie spotrebiteľa v prípade neprítomnosti týchto zamestnancov (minimálna závažnosť charakteru a spôsobu, ktorým k protiprávnemu konaniu došlo, nedbanlivostná forma zavinenia), namietal aj absenciu akéhokoľvek škodlivého následku na zdraví alebo majetku spotrebiteľov.

Podľa žalobcu sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s námietkou, že spotrebiteľ bol na potrebu riadiť sa návodom na použitie pyrotechniky upozornený písomne a to tabuľou, ktorú vzhľadom na jej rozmery nebolo možné prehliadnúť.

Vzhľadom na uvedené aspekty mal správny orgán uložiť pokutu v minimálnej výške; ako je však už vyššie uvedené, správny orgán sa prakticky vôbec nezaoberal zákonnými kritériami

podľa § 24 ods. 6 zákona a pokiaľ tak urobil, ignoroval všetky skutočnosti a námietky žalobcu odôvodňujúce uloženie nižšej pokuty, pričom nie je z preskúmaných správnych rozhodnutí zrejmé, akými úvahami bol správny orgán pri hodnotení dôkazov pri ukladaní sankcie a pri použití správnych predpisov vedený, čo je v rozpore s ustanovením § 24 ods. 1 a ods. 6 zákona.

Žalobca v žalobe uviedol, že nakoľko dôvodom pre uloženie pokuty bolo viac na sebe nezávislých porušení povinností stanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa, mal žalovaný aspoň v odôvodnení rozhodnutia jednoznačne vyjadriť výšku pokuty za každé z uvedených porušení zákona, podľa žalobcu sa jedná o takú vadu, ktorá spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bol zistený predaj pyrotechnických predmetov realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a to konkrétne vo vyhláške Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch! ďalej len „vyhláška“. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané dňa 21.12.2004 v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača, ktorý je povinný kupujúceho upozorniť na dodržiavanie návodu na používanie a pyrotechnické predmety neboli skladované v povolenom množstve a uskladnené oddelene od horľavých látok. Dňa 27.12.2004 bolo inšpektormi SOI opätovne zistené, že v čase kontroly pri predaji pyrotechnických predmetov nebol prítomný predavač a pyrotechnické predmety neboli uskladnené oddelene od horľavých látok. Vzhľadom na znenie § 7 ods. 1,2 a § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného bola pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača, na zaistenie vylúčenia akejkoľvek manipulácie s pyrotechnickými výrobkami pred ich oprávneným odberom kupujúcim.

Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku a že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi, uložená pokuta bola primeraná k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa s prihliadnutím na šírku obchodných aktivít žalobcu a preto navrhoval súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal v zmysle § 249 ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe.

Súd rozhodol o žalobe bez pojednávania rozsudkom v súlade s ustanovením § 250f ods. 1 O.s.p., keďže účastníci súhlasili s rozhodnutím o žalobe bez pojednávania podľa § 250f ods. 2 O.s.p. Rozsudok vo veci samej bo verejne vyhlásený dňa 06.12.2006.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté.

Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§

3 ods. 1 zák. Č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len „správny poriadok“).

Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec,

Podľa § 24 ods. 1 zákona za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieni zavinenia.

Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník.

Podľa § 8 ods. 2 vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika. strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky pyrotechnické predmety sa musia uskladňovať

- a) v pôvodných obaloch výrobcu,
- b) v suchu a takým spôsobom, aby ich teplota nepresiahla 40 stupňov celzia,
- c) oddelene od horľavých a ľahko zápalných látok.

Podľa § 7 ods. 2 pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 sa môžu za podmienok uvedených v odseku 1 uskladňovať aj

- a) v predajni, a to v množstve najviac 100 kilogramov, ktoré však nesmie obsahovať viac ako 20 kilogramov pyrotechnických zloží,
- b) v príručnom sklade s vylúčením trvalej prítomnosti osôb v množstve najviac 300 kilogramov, ktoré však nesmie obsahovať viac ako 60 kilogramov pyrotechnických zloží.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 21.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke OD Kaufland Slovenská Republika, v.o.s. — oddelenie pyrotechnických predmetov, Nábřežná 6, Prievidza. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly nebol trvale prítomný predavač s preukazom predavača pyrotechnických predmetov, pri nákupe neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na používanie, pyrotechnické predmety triedy I a II boli predávané bez prítomnosti kvalifikovaného predavača. Kontrolou sa ďalej zistilo, že pyrotechnické predmety neboli oddelene uložené od ostatného tovaru a

boli skladované vo väčšom množstve ako je povolené zákonom Č. 5 1/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušnínach a o štátnej banskej správe, s výsledkami kontroly a s obsahom záznamu bol oboznámený riaditeľ prevádzky, ktorý vzal zistené skutočnosti vedomie.

Na kontrolu splnenia uložených opatrení zo dňa 21.12.2004 bola vykonaná opätovná kontrola dňa 21.12.2004 za prítomnosti riaditeľa prevádzkovej jednotky a opäť bol zistený predaj pyrotechnických predmetov triedy II bez prítomnosti kvalifikovaného predavača, kupujúci kontrolóri neboli upozornení nedodržiavanie návodu na používanie, takže nebolo splnené opatrenie z predchádzajúcej kontroly, podľa ktorého mala byť zabezpečená stála prítomnosť kvalifikovaného predavača. Nebolo splnené ani ďalšie opatrenie, podľa ktorého mali byť uskladnené pyrotechnické predmety oddelene od ostatných druhov tovaru, keďže bolo zistené, že tento tovar je naďalej skladovaný s ostatnými ľahko horľavými druhmi tovaru. Splnené bolo z predchádzajúcej kontroly len opatrenie na dodržiavanie povoleného množstva pyrotechnického materiálu v prevádzke a v sklade.

Dňa 05.01.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 21.12.2004 a 27.12.2004 z dôvodu zistených nedostatkov. Žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy v lehote 5 dní od doručenia oznámenia o začatí správneho konania, v ktorej sa mal možnosť vyjadriť k zisteným nedostatkom. Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zo dňa 07.02.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.000.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržel povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji spotrebiteľia nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a pretože pyrotechnické predmety boli skladované vo väčšom množstve ako stanovuje predpis a neboli uložené oddelene od horľavých látok, čím bol porušený § 5 zákona. Proti rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré bolo napadnutým rozhodnutím zo dňa 01.07.2005 zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie potvrdené.

Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná nedôvodne

Z § 8 vyhlášky podľa názoru súdu nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu. Žalobca sa teda mohol domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie by si splnil aj tým, že pri predaji pyrotechnických výrobkov umiestni v regáli s pyrotechnikou tabuľu s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie.

Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhlášky, na ktorý v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov poukazoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Z vyhlášky podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie.

Je nepochybné, že zmyslom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, keďže nainformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Ani pri zohľadnení možnosti rôznej interpretácie citovanej vyhlášky si žalobca povinnosť upozorniť kupujúcich na dodržiavanie návodu preukázateľne nesplnil žiadnym z uvedených spôsobov. Teda v danom prípade sa nebolo preukázané, by sa žalobca vysporiadal s povinnosťami stanovenými vyhláškou o otázke

informovania spotrebiteľa akýmkoľvek spôsobom. V inšpekčných záznamoch z kontroly dňa 21.12.2004, ani z 27.12.2004 nie je zrejmé, že by na nutnosť dodržiavania návodu na používanie upozornil aspoň tabuľou na mieste. Táto skutočnosť v inšpekčných záznamoch uvedená nie je, napriek tomu, že podpísaná zástupcom kontrolovaného subjektu, ale spomína sa len vo vyjadrení ku kontrole inšpektorov SOI zo dňa 21.12.2004 a v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu bez toho, aby túto skutočnosť žalobca preukázal.

Medzi účastníkmi konania ďalej nebolo sporné, že čase vykonaných kontrol pyrotechnické predmety neboli oddelene uložené od ostatného tovaru a boli skladované vo väčšom množstve ako je povolené zákonom Č. 511/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe.

Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo vzťahu k námietke žalobcu týkajúcej sa uloženia súhrnnej pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 5 citovaného zákona a jej výšky, keď podľa jeho názoru skutkový stav, ktorý nebol medzi účastníkmi sporný, bo žalovaným zistený dostatočne.

Súd sa zaoberal námietkou žalobcu v otázke uloženia súhrnnej pokuty. Vo veciach administratívneho trestania je veľmi častým javom, že sú ukladané tzv. súhrnné sankcie za viaceré protiprávne konania právnických, resp. fyzických osôb - podnikateľov. V tomto prípade však všetky tri konania, ktoré mali rozdielnu skutkovú podstatu, stanovenú § 7 ods. 1, 2 a § 8 ods. 3 vyhlášky a tomu zodpovedajúce rozdielne následky, boli subsumované pod jedno ustanovenie § 5 zákona. Je nepochybné, že pri porušení všetkých uvedených povinností stanovených v § 7 ods. 1, 2 a § 8 ods. 3 vyhlášky, nebol predaj zabezpečený spôsobom, ktorý by umožňoval jeho riadne a hlavne bezpečné vykonávanie. Takisto je pravdou, že správny orgán, ktorý ukladá vo výroku súhrnnú sankciu, v odôvodnení má uviesť jednak dôvody, ktoré ho viedli k uplatneniu administratívneho postihu za jednotlivé protiprávne konania, za každé osobitne, keďže dôvodom pre uloženie pokuty mali byť tri, na sebe nezávislé porušenia právnych predpisov. Je preto na mieste v dôvodoch jednoznačne vyjadriť aj výšku pokuty za každé z uvedených porušení právnych povinností, avšak stále v tomto prípade išlo o porušenie jednej zákonnej povinnosti, stanovenej § 5 zákona. Táto vada, keď v rozhodnutí nebolo uvedené rozdelenie sankcie-pokuty na jednotlivé porušenie právnych predpisov, však nespôsobilo nezákonnosť tohto rozhodnutia, pretože táto vada nebola na ujmu žalobcovi, pretože pokuta vo výške 1.000.000,-Sk pre porušenie povinnosti stanovenej v § 5 zákona nie je neprimeraná. V obdobných veciach je porušenie § 5 zákona len jedným spôsobom a to opakovaným predajom stanoveného druhu pyrotechniky bez prítomnosti predavača, obvykle sankcionované pokutou vo výške 1.000.000,-Sk. Tu je potrebné prihliadnuť na to, že ide o sezónny predaj, takže nie je možné argumentovať proti výške uloženej pokuty krátkodobosťou trvania porušenia právneho predpisu. V danom prípade ide o predaj, ktorý väčšinou trvá len časť mesiaca december, takže pokiaľ následnou kontrolou/ po 6 dňoch od prvej/ bolo zistené opätovné porušenie právnych predpisov, práve vzhľadom na sezónnosť nie je možné konštatovať, že išlo o krátkodobé porušenie. Taktiež nie je možné uznať námietku, že sa porušenie týkalo len minimálneho množstva spotrebiteľov, najmä pri posudzovaní porušenia povinností týkajúcich sa skladovania pyrotechnických predmetov v prevádzke, príp. sklade v čase predvianočných a vianočných nákupov v kontrolovanej prevádzke. Z týchto dôvodov sa súd stotožnil s odôvodnením výšky pokuty žalovaným v napadnutom rozhodnutí s ohľadom na rozsah dopadu na spotrebiteľa s prihliadnutím na šírku obchodných aktivít žalobcu, keď samozrejme je potrebné mať na zreteli, že žalobca neodstráni po prvej kontrole všetky zistené nedostatky.

K námietke žalobcu, že rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol oprávnený, treba uviesť, že podľa § 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, orgánom kontroly vnútorného trhu je

Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave (ďalej len "ústredný inšpektorát") a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len "inšpektorát"), a to pod písm. c) aj na Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj. Inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Súd aj túto námietku považoval za nedôvodnú, keďže v správnom konaní konali orgány, ktorým zákon priznal postavenie správnych orgánov.

Z vyššie uvedených dôvodov bol súd toho názoru, že postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Krajský súd v Bratislave teda dospel k záveru, že námietky žalobcu neodvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia a keďže je toto v súlade so zákonom, žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania žalobcu súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p., že žalobcovi, ktorý vo veci nemal úspech, náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postupu súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 06.12.2006

**Rozsudok
v mene Slovenskej republiky**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: **Kaufland Slovenská republika**, v.o.s., so sídlom Trnavská cesta 41/A, Bratislava, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom So sídlom v Bratislave, Nám. Martina Benku 9 proti žalovanému: **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, So sídlom Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0602/03/2004 zo dňa 13. júla 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Č. k. 2S 293/05-26 zo dňa 6. decembra 2006, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave Č. k. 2S 293/05-26 zo dňa 6. decembra 2006 **m e n i** tak, že napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. P/0602/03/2004 zo dňa 13. júla 2005 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj č. P/0602/03/2004 zo dňa 7. februára 2005 v časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu vo výške 250 000 Sk, ktorú je žalobca povinný zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného, vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**. Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. P/0602/03/2004 zo dňa 13. júla 2005, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa — *Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie* so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj č. P/0602/03/2004 zo dňa 7. februára 2005, na Záklaďe ktorých bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1 000 000 Sk za porušenie ustanovenia § 5 Zák. Č. 634/ 1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len Zák. o ochrane spotrebiteľa“).

V odôvodnení sa krajský súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Krajský súd uviedol, že v inšpekčných záznamoch z kontroly dňa 21. decembra 2004, ani z 27. decembra 2004 nie je zrejmé, že by na nutnosť dodržiavania návodu na používanie upozornil aspoň tabuľou na mieste. Táto skutočnosť v inšpekčných záznamoch uvedená nie je, ale spomína sa len vo vyjadrení ku kontrole inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 21. decembra 2004 a v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu bez toho, aby túto skutočnosť žalobca preukázal. Prvostupňový súd sa zaoberal aj námietkou žalobcu v otázke uloženia súhrnnej pokuty a dospel k záveru, že táto vada, keď v rozhodnutí nebolo uvedené rozdelenie sankcie — pokuty na jednotlivé porušenie právnych predpisov, však nespôsobilo nezákonnosť tohto rozhodnutia, pretože táto vada nebola na ujmu žalobcovi, nakoľko pokuta vo výške 1 000 000 Sk pre porušenie povinnosti stanovenej v § 5 zákona nie je neprimeraná. K námietke žalobcu, že rozhodnutie vydal neoprávnený orgán uviedol, že podľa 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa orgánom kontroly

vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia, ktorá sa člení na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie. Inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Krajský súd aj túto námietku považoval za nedôvodnú, keďže v správnom konaní konali orgány, ktorým zákon priznal postavenie správnych orgánov. Prvostupňový súd uviedol, že postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že krajský súd jednak nesprávne právne posúdil vec. Nesprávnosť právneho posúdenia veci vidí v tom, že súd považoval napadnuté rozhodnutie za zákonné, vydané na základe správneho procesného postupu, preskúmateľné v časti odôvodnenia výšky pokuty a výšku pokuty považoval za primeranú. Rozsudok prvostupňového súdu považoval za vecne nesprávny aj z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to že prvostupňový súd sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí a porušení procesných práv žalobcu v konaní pred správnym súdom. Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 27. februára 2007 uviedol, že rozsudok krajského súdu je vecne správny, ako aj rozhodnutie správneho orgánu vydané v súlade so zákonom, na základe správneho procesného postupu, vychádzajúce z presne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Žalovaný žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“) preskúmal vec podľa § 250ja ods. 3 OSP a podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok zmenu, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Podľa ustanovenia § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 3 ods. 1 zák. Č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (ďalej len „zák. č. 128/2002 Z. z.“), orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát“) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát“), a to:

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- 1) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa § 3 ods. 4 zák. Č. 128/2002 Z. z. inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

Podľa § 2 písm. a) zák. Č. 128/2002 Z. z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi,

najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk.

Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len »vyhl. č. 536/1991 Zb.«) sa pyrotechnické výrobky delia na

a) pyrotechnické predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky, prípadne aj malé množstvo výbušnín, ktoré sú nebezpečné predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku,

b) výbušné predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa § 2 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III.

Podľa § 2 ods. 4 vyhl. č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do podtried T0 a T1.

Podľa § 8 ods. 2 vyhl. č. 536/1991 Zb. predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojev 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len »predavač») v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov.

Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 21. decembra 2004 bola vykonaná inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie kontrola v prevádzkovej jednotke OD Kaufland Slovenská Republika, v.o.s. — oddelenie pyrotechnických predmetov, Nábřežná 6, Prievidza. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly nebol trvale prítomný predavač s preukazom predavača pyrotechnických predmetov, pri nákupe neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na používanie, pyrotechnické predmety triedy I a II boli predávané bez prítomnosti *kvalifikovaného predavača*. Kontrolou sa ďalej zistilo, že pyrotechnické predmety neboli oddelene uložené od ostatného tovaru a boli skladované vo väčšom množstve ako je povolené zákonom Č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe. S výsledkami kontroly a s obsahom záznamu bol oboznámený riaditeľ prevádzky, ktorý vzal zistené skutočnosti na vedomie. Na kontrolu splnenia uložených opatrení zo dňa 21. decembra 2004 bola vykonaná opätovná kontrola dňa 27. decembra 2004 za prítomnosti riaditeľa prevádzkovej jednotky a opäť bol zistený predaj pyrotechnických predmetov triedy II bez prítomnosti kvalifikovaného predavača, kupujúci kontrolóri neboli upozornení na dodržiavanie návodu na používanie, takže nebolo splnené opatrenie z predchádzajúcej kontroly, podľa ktorého mala byť zabezpečená stála prítomnosť kvalifikovaného predavača. Nebolo splnené ani ďalšie opatrenie, podľa ktorého mali byť uskladnené pyrotechnické predmety oddelene od ostatných

druhov tovaru, keďže bolo zistené, že tento tovar je naďalej skladovaný s ostatnými ľahko horľavými druhmi tovaru. Splnené bolo z predchádzajúcej kontroly len opatrenie na dodržiavanie povoleného množstva pyrotechnického materiálu v prevádzke a v sklade. Dňa 5. januára 2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 21. decembra 2004 a 27. decembra. 2004 z dôvodu zistených nedostatkov.

Konanie žalobcu posúdil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa - § 5 a uložil v správnom konaní žalobcovi pokutu vo výške 1 000 000 Sk podľa § 24 ods. 1 za opakované porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom. Pn určení výšky pokuty prihliadol na charakter protiprávneho konania, na rozsah jeho následkov, ktorými sú poškodenie práv spotrebiteľa pri nedodržaní povinnosti zabezpečiť pri predaji pyrotechnických výrobkov prítomnosť kvalifikovaného predavača, prihliadol na skutočnosť, že išlo o opakované porušenie tej istej povinnosti v krátkom čase a to aj napriek tomu, že pri predchádzajúcej kontrole dňa 21. decembra 2004 žalobca prijal záväzné pokyny na zabezpečenie trvalej prítomnosti pracovníka s odbornou spôsobilosťou, ktorý bude upozorňovať spotrebiteľa na dodržiavanie návodu na používanie. Zohľadnil tiež možnosť neoprávnenej manipulácie s pyrotechnickými výrobkami zo strany spotrebiteľa pri absencii prítomnosti zodpovednej osoby, ktorá vzhľadom na množstvo a sortiment predávaných výrobkov v predmetnej prevádzkarni môže vyvolať zvlášť nebezpečné následky. Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie.

Žalobou zo dňa 19. septembra 2005 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/0602/03/2004 zo dňa 13. júla 2005 s návrhmi, aby súd napadnuté ako aj prvostupňové rozhodnutie vydané Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj Č.: P/0602/03/2004 Zo dňa 7. februára 2005 zrušil, pretože obe vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu, z ktorého vyplýva nezrozumiteľnosť pre nedostatok dôvodov. Žalobca v žalobe namietol, že orgánom oprávneným podľa zákona konať bola v danom prípade výlučne Slovenská obchodná inšpekcia, a nie inšpektorát, prípadne ústredný inšpektorát, takže rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Žalobca ďalej namietol neúmerne vysokú pokutu uloženú správnym orgánom vzhľadom na to, že porušenie právneho predpisu bolo len krátkodobé a dotklo sa len minimálneho počtu spotrebiteľov, namietal absenciu akéhokoľvek následku na zdraví alebo majetku spotrebiteľov. Podľa žalobcu sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s námietkou, že spotrebiteľ bol na potrebu riadiť sa návodom na použitie pyrotechniky upozornený písomne a to tabuľou, ktorú vzhľadom na jej rozmery nebolo možné prehliaďnúť. Žalobca v žalobe uviedol, že nakoľko dôvodom pre uloženie pokuty bolo viac na sebe nezávislých porušení povinností stanovených zákonom o ochrane spotrebiteľov, mal žalovaný aspoň v odôvodnení rozhodnutia jednoznačne vyjadriť výšku pokuty za každé z uvedených porušení zákona, podľa žalobcu sa jedná o takú vadu, ktorá spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

Odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o skutkové zistenia správneho orgánu prvého stupňa, ku ktorým dospel na základe vykonaných kontrol, tieto neboli medzi účastníkmi sporné. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonávaných kontrol boli pyrotechnické predmety predávané bez prítomnosti kvalifikovaného predavača, pyrotechnické predmety neboli oddelene uložené od ostatného tovaru a boli skladované vo väčšom množstve ako je povolené zákonom Č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe. Spornými zostali otázky týkajúce sa právomoci žalovaného na uloženie predmetných sankcií a výška uloženej pokuty.

V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že žalobca je podnikateľom v zmysle Obchodného zákonníka a pn predaji pyrotechnických výrobkov je povinný dodržiavať

podmienky ich predaja podľa § 8 ods. 2 a § 3 vyhlášky Č. 536/1991 Zb.. Za nedodržanie zákonných podmienok predaja uvedených predmetov mu môže správny orgán, ktorého právomoc je daná zákonom o ochrane spotrebiteľa uložiť pokutu podľa § 24.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajsky súd správne právne posúdil vec pokiaľ ide o právomoc žalovaného sankcionovať nedodržanie povinnosti predávajúceho vyplývajúce mu z vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Námieta žalobcu, že v danom prípade konal žalovaný neoprávnené je neopodstatnená.

Žalovaný ako orgán kontroly vnútorného trhu vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti zisťuje okrem iného aj to, či výrobky a služby pn ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite (§ 2 písm. a) zák. Č. 128/2002 Z. z./ Toto ustanovenie dáva žalovanému právomoc preverovať podmienky predaja akéhokoľvek výrobku (okrem výnimiek ustanovených v § 1 ods. 2 zák. Č. 128/2002 Z. z.) uvedeného na vnútorný trh a určeného na predaj konečnému spotrebiteľovi, pretože jeho hlavnou úlohou je ochrana spotrebiteľa.

Z tohto pohľadu je potrebné nazerať aj na oprávnenie žalovaného kontrolovať, či je predaj pyrotechnických výrobkov bezpečný (§ 5 zák. č. 128/2002 Z. z.), pričom podmienky bezpečného predaja upravuje všeobecne záväzný právny predpis a tým je vyhláška o pyrotechnických výrobkoch. Pokiaľ táto vyhláška v § 8 ods. 1 hovorí o tom, že na predaj pyrotechnických výrobkov sa vzťahujú osobitné predpisy, má na mysli podľa názoru odvolacieho súdu akékoľvek predpisy týkajúce sa predaja, t. j. aj zákon na ochranu spotrebiteľa, pretože tento zákon upravuje predaj z pohľadu zabezpečenia práv a ochrany spotrebiteľa.

Základná povinnosť predávajúceho zabezpečiť bezpečný predaj výrobkov, to znamená aj pyrotechnických a tých dokonca o to viac, nakoľko sú to predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, je obsiahnutá v § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Minimálne garancie bezpečného predaja, tak, ako ich vidí zákonodarca, t. j. aby boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť jedine kontrola pracovníkmi — predavačmi, ktorí prešli špeciálnym školením, nakoľko len takýto pracovník, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pn predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1 (§ 8 vyhlášky Č. 536/ 1991 Zb.).

Konštatovanie porušenia predpisov o predaji pyrotechnických výrobkov sa viaže na konkrétny kontrolný nákup, tak, ako je to zapísané v zázname z kontroly a nie na nesprávny spôsob predaja vo všeobecnosti, nakoľko podklady na takýto záver sa v zázname z kontroly nenachádzajú.

Uloženie vysokej sankcie v správnom konaní vyžaduje, aby správny orgán svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré odôvodňujú uloženie sankcie v určitej výške. Všeobecné konštatovanie protiprávnosti konania a rozsahu jeho následkov bez bližšej špecifikácie nie je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným pre uloženie pokuty vo výške 1 000 000 Sk.

Na druhej strane ukládanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Najmä ten druhý stráca na účinnosti uplynutím neprimeranej lehoty od vzniku porušenia k samotnému uloženiu sankcie.

Na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie *rizika* poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, odvolací súd dospel k záveru, že pokuta vo výške 250 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho.

Odvolací súd preto uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250j ods. 5 OSP s poukazom na § 250i ods. 2 OSP.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení § 250k ods. 1 OSP. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci, ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie. Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 1. augusta 2007

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Bakošovej a členov senátu JUDr. Ľubomíra Šramka a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. rozhodol v právnej veci žalobcu: **BILLA** s.r.o. so sídlom Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom so sídlom Šafárikovo nám. 2, Bratislava proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.P/1066/1/04 zo dňa 13.7.2005

takto:

Súd napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č.P/1066/1/04 zo dňa 13.7.2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/1066/1/2004 zo dňa 21.4.2005 **zrušuje** podľa ust. § 250j ods.2, písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie
Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie:

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj (prvostupňový správny orgán) svojím rozhodnutím č. P/1066/1/2004 zo dňa 21.4.2005 uložil žalobcovi za porušenie § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (**zákon** o ochrane spotrebiteľa) pokutu vo výške 750 000.- Sk za nedodržanie povinnosti podľa § 8 ods. 2 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch (vyhláška o pyrotechnických predmetoch) ku ktorému porušeniu došlo 28.12.2004 v prevádzke Billa s.r.o., prevádzka Muchovo nám., Bratislava.

Po podanom odvolaní žalovaný správny orgán právoplatným rozhodnutím č.P/1066/1/04 zo dňa 13.7.2005 napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pokuta bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II. neboli zabezpečené podmienky predaja týchto predmetov v súlade s vyhláškou o pyrotechnických predmetoch, keď tieto boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača, pričom spotrebiteľ nebol upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Uviedol, že zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov a že následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa a to právo na bezpečné podmienky predaja. Dôvodil, že vzhľadom na zistené nedostatky pokuta uložená správnym orgánom bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva od nej nielen represívny ale aj preventívny účinok.

V zákonnej lehote podal žalobca žalobu o preskúmanie zákonnosti vyššie uvedeného rozhodnutia. Žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že k tvrdeným porušeniam z jeho strany nedošlo. Uviedol, že vyhláškou o pyrotechnických predmetoch stanovenú povinnosť predávať pyrotechnické výrobky len osobami ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii splnil, pretože vo filiálke sa vždy nachádza osoba, ktorá takéto predpísané školenie absolvovala. Pokiaľ ide o porušenie majúce spočívať v nedostatku trvalej

prítomnosti dozorujúcej osoby pri predaji pyrotechnických výrobkov, vyjadrenie banského úradu v tomto smere je možné považovať za odporúčanie, nie však povinnosť, ktorá by bola uložená právnym predpisom. Preto neprítomnosť predavača trvale dozorujúceho pri predaji týchto výrobkov nie je postihnutelnou okolnosťou. Rozhodnutím žalovaného sa žalobca cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Podľa názoru žalobcu, zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, nestanovil však formu akou treba upozornenie vykonať. Je preto možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, pretože ustanovenia zákona dodržal. Ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť konkrétnu formu upozornenia, tak by ju výslovne v zákone uviedol. Tým, že takáto úprava absentuje je zrejmé, že spôsob formy je na vôli subjektu predávajúceho tovar. Pokiaľ mal byť sankcionovaný za samoobslužný predaj pyrotechniky, takýto spôsob predaja nie je záväzným právnym predpisom zakázaný a preto nemôže byť zaň postihnutý. Zdôraznil, že platné právne predpisy taktiež nevyžadujú trvalú prítomnosť preškoleného predavača. Dodržal teda stanovené povinnosti upozorniť spotrebiteľov na dodržanie návodu a na požiadanie vždy podal aj vysvetlenie. Podľa názoru žalobcu, žalovaný mu uložil pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ust. § 46 zák. č. 7 I/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek, je nutné ho považovať za vadný akt. Uviedol tiež, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva. Zároveň žiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k žalobe z 30.1.2006 navrhol túto zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými predpismi. Kontrolou bolo zistené, že v prevádzke žalobcu boli pyrotechnické predmety II. triedy predávané bez trvalej prítomnosti predavača, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Predaj týchto výrobkov bol tak realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa, resp. v rozpore s vyhláškou o pyrotechnických výrobkoch. V čase kontroly nebol prítomný žiaden predavač, ktorý by pri predaji spotrebiteľa upozornil na dodržanie návodu na používanie. Vyslovil názor, že pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke je potrebná trvalá prítomnosť predavača. Predajom týchto výrobkov v rozpore s ust. § 8 ods. 2, 3 vyhl. Č. 536/1991 Zb. predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s takýmito výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavania návodu na použitie a spotrebiteľovi nebolo podané predpísané vysvetlenie. Dodal, že výšku postihu odôvodnil dostatočne, keďže z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku.

Krajský súd v Bratislave (súd) ako súd vecne príslušný (§ 246 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení — ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného (ako aj konanie ktoré mu predchádzalo) v rozsahu dôvodov, uvedených v žalobe (§ 249 ods.2 O.s.p) a dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie je potrebné zrušiť.

Súd písomne poučil oboch účastníkov konania o možnosti vec rozhodnúť bez pojednávania v prípade, ak stým súhlasia a súčasne ich poučil, že v prípade, ak sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy v tejto veci nevyjadria, súd bude predpokladať, že nemajú námietok (§ 250f

O.s.p.). Žalobca s takýmto postupom súdu vyslovil súhlas, žalovaný na túto nereagoval. Platí preto zákonná domnienka, že proti takémuto postupu súdu nemá námietok.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd o. i. zistil, že 28.12.2004 od 13.00 hod. vykonali pracovníci prvostupňového správneho orgánu v prevádzke žalobcu na Muchovom nám. Bratislava kontrolu, výsledkom ktorej bolo zistenie, že v čase vykonania kontrolného nákupu pyrotechnických predmetov II triedy samoobslužným spôsobom bol zákazník upozorňovaný na použitie a manipuláciu s pyrotechnickými výrobkami formou písomného upozornenia, umiestneného nad predávanými výrobkami — predavač však prítomný nebol.

Podľa ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa ust. § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka (Bratislava 2003) predavačom je ten, kto predáva, obyčajne v obchode.

Podľa ust. § 250j ods. 2, písm. a/ O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z obsahu žaloby, vyjadrenia žalovaného k nej ako aj z pripojeného administratívneho spisu žalovaného je zrejmé, že tak žalobca ako aj žalovaný majú rôzne názory na výklad vyššie citovaného ustanovenia § 8 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Súd po zvážení argumentov oboch účastníkov konania a najmä po úvahách týkajúcich sa znenia cit. ust. § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch dospel k názoru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja. Ako to vyplýva z Krátkeho slovníka slovenského jazyka ako aj z logického a právneho výkladu, pod pojmom predavač je potrebné rozumieť tohto, kto predáva. Teda osobu, ktorá informuje kupujúceho o cene tovaru, jeho vlastnostiach, spôsobe použitia a údržby výrobku atď. a ktorá súčasne uzatvára s kupujúcim (konkludentným spôsobom) kúpnu zmluvu, teda po zaplatení kúpnej ceny odovzdá kupujúcemu predmet kúpy. Ide teda o zamestnanca (spravidla) obchodu, ktorý predaj výrobkov realizuje v priamom styku s kupujúcim tzv. pultovým spôsobom. Z pohľadu takto vymedzeného pojmu „predavač“ sú povinnosti pri predaji pyrotechnických výrobkov, vymedzené § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch jednoznačné a nespochybniteľné. V prejednávanom prípade však pyrotechnické výrobky boli predávané formou samoobslužného predaja, na ktorú formu predaja vyhláška o pyrotechnických výrobkoch nemyslela. Pri tejto forme predaja funkcia predavača v obchode neexistuje, pretože kupujúci si sám výrobok z ponuky vyberie, z regála zloží a vloží do nákupného koša (vozíka) a pri pokladnici zaplatí jeho kúpnu cenu, čím sa stáva vlastníkom kúpeného tovaru. Úlohou osoby, ktorá účtuje vybraný tovar kupujúcemu, teda pokladníka - pokladníčky je však výlučne tovar zaevidovať v pokladnici, prevziať kúpnu cenu a tovar odovzdať kupujúcemu. Z uvedeného vyplýva, že pri samoobslužnom spôsobe predaja nie je možné pod pojem „predavač“ subsumovať funkciu zamestnanca, všeobecne označovanú ako „pokladník — pokladníčka“. Inak vyjadrené, pri samoobslužnej forme predaja nie je možné jednoznačne definovať, kto je predavačom, t.j. v aplikácii na prejednávanú vec nie je možné jednoznačne určiť, kto a akým spôsobom by mal plniť povinnosti vyplývajúce z ust. § 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Ak teda žalobca túto nejasnosť právnej úpravy nešiel tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkoch priložil formou vývesky k týmto výrobkom, nie je možné takéto

jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej mu z ust. § 8 ods. ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch.

Pretože z dôvodu nejasnosti aplikácie § 8 ods. ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch v podmienkach samoobslužného predaja nie je možné konanie žalobcu kvalifikovať ako nedodržanie jeho povinnosti, súd postupujúc podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p., zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie ktoré mu predchádzalo a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba síce bola dôvodná, avšak v dôsledku nejednoznačnosti právnej úpravy dochádzalo k rozdielnemu výkladu pojmov obsiahnutých vo vyhláške, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa hodné a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave dňa 25. mája 2006

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Jany Henčekovej, v právnej veci žalobcu: BILLA, s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. P/1066/1/04 Zo dňa 13.7.2005 na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Č. k. IS 226/2005-24 za dňa 25.5.2006 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave Č. k. IS 226/2005-24 zo dňa 25. mája 2006 **z m e ň u j e**, tak, že rozhodnutie Inšpektorátu SOI v Bratislave pre Bratislavský kraj Č. P/1066/1/04 zo dňa 21.4.2005v spojení s rozhodnutím Slovenskej obchodnej Inšpekcie, Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave Č. P/1066/1/04 zo dňa 13.7.2005, v Časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov vo výške 100.000,- Sk, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného. Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 13.7.2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj zo dňa 21.4.2005 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. krajský súd dospel k záveru, že z § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pn predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa názoru krajského súdu nepresnosť vo vyhláske zakotvených pojmov alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Súd posúdil za neprimerané uloženie pokuty v sume 750.000,- Sk. krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol tak, že sa žaloba zamieta. Uviedol, že podmienky riadneho a bezpečného predaja pyrotechnických výrobkov upravuje vyhláška SBÚ č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V zmysle § 8 ods. 2 cit. vyhlášky predávať pyrotechnické predmety triedy II môžu len osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii. V zmysle § 8 ods. 3 cit. vyhlášky je predavač pn predaji pyrotechnických predmetov II a III triedy a podtriedy T1 povinný upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Kontrolou bolo zistené, že pyrotechnické predmety II triedy boli predávané bez prítomnosti predavača, ktorý by spotrebiteľov upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Uviedol, že pokuta v sume 750.000,- Sk, ktorá bola uložená žalobcovi bola uložená v súlade So zákonom.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu ako aj na nariadenom pojednávaní navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec a podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a podľa § 220 O.s.p. s použitím § 246c napadnutý rozsudok zmenu, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Podľa § 244 ods. I O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. „, Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov” sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pn preskúmanie zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. „ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pn preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy”.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 5 O.s.p. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva SR. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva SR (ďalej len „ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát”), a to:

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) Inšpektorát Slovensko) obchodnej inšpekcie So sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovensko) obchodnej inšpekcie So sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- Q) Inšpektorát Slovensko) obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

Podľa § 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 5 zákona č. 834/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 2 ods. I vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch sa pyrotechnické výrobky delia na

a) pyrotechnické predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku.

b) výbušné predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa ods. 3 pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III.

Podľa ods. 4 pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried T0 a T1.

Podľa § 8 ods. 2 predávať pyrotechnické predmety II a III a triedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva SR.

Podľa ods. 3 predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov.

Zo spisov správnych orgánov odvolací súd zistil, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly (28.12.2004) trvale prítomný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. V čase predaja bol zákazník upozornený na dodržiavanie návodu na použitie a manipuláciu s pyrotechnickými predmetmi formou písomného upozornenia. Išlo o opakovanú kontrolu, predchádzajúca bola zrealizovaná dňa 22.12.2004.

Najvyšší súd SR nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch.

V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja, nakoľko na takúto formu predaja vyhláška nemyslela.

Podľa názoru krajského súdu pri takejto forme predaja funkcia predavača v obchode neexistuje, pretože kupujúci si sám výrobok z ponuky vyberie, z regála zloží a vloží do nákupného vozíka a pri pokladnici zaplatí jeho kúpnu cenu. Inak vyjadrené, pri samoobslužnej forme predaja nie je možné jednoznačne definovať, kto je predavačom a teda kto a akým spôsobom by mal plniť povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 8 ods. 3 vyhlášky.

Pri definovaní pojmu predavač, ako „ten kto predáva“ resp. „**ten**, ktorý predaj výrobkov realizuje v priamom styku s kupujúcim tzv. pultovým spôsobom“ vychádza z krátkeho slovníka slovenského jazyka ako aj z logického a právneho výkladu. Na základe tejto úvahy napokon dospel k záveru, že ak žalobca túto nejasnosť právnej úpravy nešiel tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkoch realizoval formou písomnej informácie s oznamom k týmto výrobkom, nie je možné takéto jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej z § 8 ods. 3 vyhlášky.

Odvolací súd poukazuje na to, pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona“, t.j. z účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch.

V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných zamestnancov — fyzických osôb.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov — predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia 9 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky.

Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 28.12.2004.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj.

Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 750.000,- Sk, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. zväžil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 28.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa uskutočňoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že v prevádzke sa nachádzalo písomné upozornenie na dodržiavanie návodu na použitie a manipuláciu s pyrotechnickými predmetmi.

Ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Preventívny význam postihu nespočíva iba v účinkoch vo vzťahu k žalobcovi. Postih za správny delikt musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iné právnické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností. Takýto účinok však môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku.

Moderáčné oprávnenie súdu, t.j. možnosť upustiť od potrestania, alebo znížiť výšku uloženej sankcie je dôvodné vtedy, ak ide o postih za správny delikt zrejme neprimeraný. Využitie moderačného oprávnenia súdu v zmysle § 250j ods. 5 O.s.p. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy vtedy, ak správny súd môže rozhodnúť o upustení od potrestania alebo znížení sankcie na základe skutkového stavu, ktorý zistili správne orgány, prípadne na základe dokazovania, ktoré vykonal súd. Nemôže ísť však o doplnenie dokazovania v zásadnom smere.

Odvolačný súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 100.000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu (pričom bolo potrebné prihliadnuť najmä na skutočnosť, že sa nejednalo o opakované porušenie zákona zo strany žalobcu) primeraná tak z hľadiska represívneho aj preventívneho. S ohľadom na hore uvedené odvolačný súd uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenu podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. s poukazom na § 250i ods. 2 O.s.p.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca v konaní nemal úspech. Žalovaný v zmysle citovaných ustanovení nemá nárok na náhradu trov konania. Preto odvolačný súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 19. júna 2007